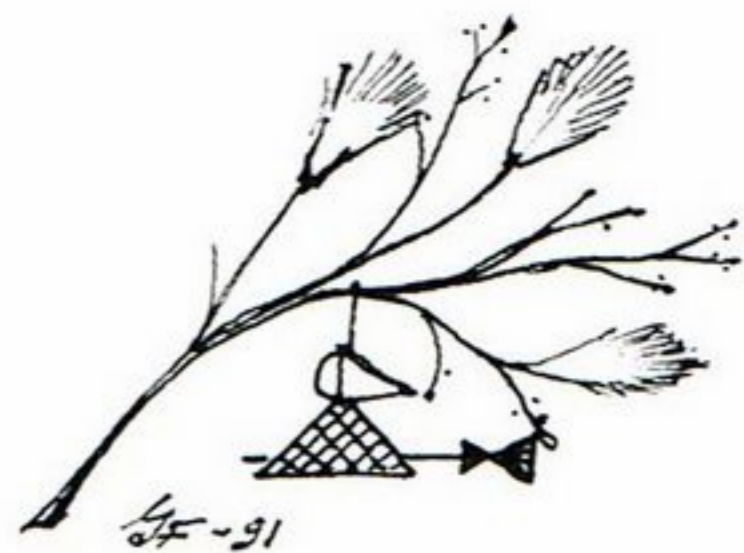

SVETT-

BLADET

UTGIVET AV

VÅREN 1998

Dags igen för en ny årgång av **SVETTBLADET** – den 19:e i nuvarande "tappning". När det här skrivs den 14 mars, har snön äntligen kommit, men den lär knappast ändra det faktum att vintern varit i stort sett grön och orienterervänlig och samtidigt skidmiserabel! På bilden ser ni en VOK-mamma med stora ledaregenskaper och inne i bladet berättar **Linda** om sin mamma, **Aina Österdahl**, och förklarar varför hon blev utsedd till **Gotlands bästa OL-ledare 1997**. Med på bilden finns också dottern **Elena**. (BF)

SVETTBLADET ²

Mer eller mindre officiellt organ för Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i augusti och i december.

Upplaga: Cirka 275 ex = 1 ex/VOK-familj

HUVUDREDAKTÖRER:
(OCH ANSVARIGA UTGIVARE)

Familjen Björn och Gunnel Fransson,
Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY.
Tel/Fax: 0498/264568.

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla som blivit ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna med bidrag!

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

av Bo Magnusson

Jaha, så har vi klarat av årsmötet, med allt vad det innebär. De flesta ärendena passerade på ett behändigt sätt, även val till olika positioner inom klubben. Jag fick förtroende att fortsätta som ordförande ytterligare ett år, vilket jag tackar för.

Du som medlem har blivit varse att vi beslutat höja såväl medlems- som tävlingsavgifter. Naturligtvis är det inte speciellt roligt att behöva höja avgifter, men det är ett resultat att vi har ambition att minst bibehålla den verksamhet vi för närvarande bedriver inom klubben. Vi har bestämt att ekonomiskt prioritera ungdomsverksamheten samt den eventuella elitverksamhet vi får fram. Vi vanliga vuxna motionärer får nog framöver generellt räkna med att betala större del av vårt idrottande själva.

VOK ÄR SUNT - ÅRET RUNT!

Gunnels idé:

Om du skriver ner din idé och skickar den till Svettbladet får du den publicerad i nästa nummer! Annonser är gratis och du kan få redigeringshjälp, om du ber om det. Svettbladet läses av fler än 500 personer - och säkert finns det fler som har samma tankar som du!

Apropå ekonomi, så deltog jag i början av mars i ett möte, som arrangerades på initiativ av Gotlands Idrottsförbund med inbjudna lokala företrädare för olika politiska partier. Vi, ett tiotal företrädare för olika idrottsföreningar, försökte redovisa vilken storartad insats som görs, via ledare i öns idrottsföreningar, för ungdomar och i friskvårdande och fostrande syfte mm. Till slut hamnade i en diskussion om fördelning av pengar. Om vi inom idrotten är övertygade om att vår insats är värdefull för våra barn m fl och att kommunen skall fortsätta stödja oss i minst samma utsträckning som hittills med anläggningar mm, är det viktigt att vi deltar i den "allmänna debatten" och för fram våra åsikter.

Dessvärre gled skidsäsongen på Gotland förbi på ett väldigt snopet sätt. Vi hann knappt komma igång, så försvann snön. Vi hann med en endaste elljustävling, glädjande nog med VOK:s **Stefan Persson** som segare i H21. Det skidläger klubben ordnade i Harsa räknar vi med skall återkomma nästa vinter.

Nu ser vi framåt mot OL-säsongen med gott mod, även om tävlingsprogrammet för våren ser ovanligt tunt ut. Ett antal fastlandsresor, som komplement till våra egna arrangemang på Gotland, finns dock till buds för intresserade.

Utöver tävlingar etc planerar vi för arrangörsmiddagen vid Postens Svenska Mästerskap 26-27 september och förhoppningsvis Bunge Navy Cup i sommar.

SVETT-

UTGIVET AV

VÅREN 1998

BLADET

Dags igen för en ny årgång av **SVETTBLADET** - den 19:e i nuvarande "tappning". När det här skrivs den 14 mars, har snön äntligen kommit, men den lär knappast ändra det faktum att vintern varit i stort sett grön och orienterarvänlig och samtidigt skidmiserabel! På bilden ser ni en VOK-mamma med stora ledaregenskaper och inne i bladet berättar **Linda** om sin mamma, **Aina Österdahl**, och förklarar varför hon blev utsedd till **Gotlands bästa OL-ledare 1997**. Med på bilden finns också dottern **Elena**. (BF)

Mer eller mindre officiellt organ för Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i augusti och i december.

Upplaga: Cirka 275 ex = 1 ex/VOK-familj

HUVUDREDAKTÖRER: (OCH ANSVARIGA UTGIVARE)

Familjen Björn och Gunnel Fransson,
Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY.
Tel/Fax: 0498/264568.

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla som blivit ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna med bidrag!

ORDFÖRANDE HAR ORDET

av Bo Magnusson

Jaha, så har vi klarat av årsmötet, med allt vad det innebär. De flesta ärendena passerade på ett behändigt sätt, även val till olika positioner inom klubben. Jag fick förtroende att fortsätta som ordförande ytterligare ett år, vilket jag tackar för.

Du som medlem har blivit varse att vi beslutat höja såväl medlems- som tävlingsavgifter. Naturligtvis är det inte speciellt roligt att behöva höja avgifter, men det är ett resultat att vi har ambition att minst bibehålla den verksamhet vi för närvarande bedriver inom klubben. Vi har bestämt att ekonomiskt prioritera ungdomsverksamheten samt den eventuella elitverksamhet vi får fram. Vi vanliga vuxna motionärer får nog framöver generellt räkna med att betala större del av vårt idrottande själva.

VOK ÄR SUNT - ÅRET RUNT!

Gunnels idé:

Om du skriver ner din idé och skickar den till Svettbladet får du den publicerad i nästa nummer! Annonser är gratis och du kan få redigeringshjälp, om du ber om det. Svettbladet läses av fler än 500 personer - och säkert finns det fler som har samma tankar som du!

Apropå ekonomi, så deltog jag i början av mars i ett möte, som arrangerades på initiativ av Gotlands Idrottsförbund med inbjudna lokala företrädare för olika politiska partier. Vi, ett tiotal företrädare för olika idrottsföreningar, försökte redovisa vilken storartad insats som görs, via ledare i öns idrottsföreningar, för ungdomar och i friskvårdande och fostrande syfte mm. Till slut hamnade i en diskussion om fördelning av pengar. Om vi inom idrotten är övertygade om att vår insats är värdefull för våra barn m fl och att kommunen skall fortsätta stödja oss i minst samma utsträckning som hittills med anläggningar mm, är det viktigt att vi deltar i den "allmänna debatten" och för fram våra åsikter.

Dessvärre gled skidsäsongen på Gotland förbi på ett väldigt snopet sätt. Vi hann knappt komma igång, så försvann snön. Vi hann med en endaste elljustävling, glädjande nog med VOK:s **Stefan Persson** som segare i H21. Det skidläger klubben ordnade i Harsa räknar vi med skall återkomma nästa vinter.

Nu ser vi framåt mot OL-säsongen med gott mod, även om tävlingsprogrammet för våren ser ovanligt tunt ut. Ett antal fastlandsresor, som komplement till våra egna arrangemang på Gotland, finns dock till buds för intresserade.

Utöver tävlingar etc planerar vi för arrangörsmiddagen vid Postens Svenska Mästerskap 26-27 september och förhoppningsvis Bunge Navy Cup i sommar.

VISBORGS OK ³ STYRELSE OCH KOMMITTÉER 1998

Så här ser listan över alla de som ska styra och ansvara för VOK:s olika verksamheter under 1998 ut (enligt årsmötets 1998-01-31 beslut):

STYRELSE

Ordförande: Bo Magnusson tel 276209
V.ordf.: Lars-Göran Nilsson tel 264033
Kassör: Gurli Hörnell-Rondahl tel 213729
Sekreterare: Anki Hallström tel 277672
Ledamot: Anders Ohlsson tel 261664

ORIENTERINGSKOMMITTÉ

Kaj Wirén, sammankallande tel 213719
Sören Thulin tel 277647
Margareta Persson tel 219634

SKIDKOMMITTÉ

Rolf Pettersson, sammankallande tel 296991
Birgitta Olsson tel 261664
Sven Persson tel 219634

TRÄNINGSKOMMITTÉ

Rolf Malmros, sammankallande tel 218635
Ingrid Danielsson tel 215942
Gunnar Alvaeus tel 219357
Magnus Gadefors tel 288747

UTBILDNINGSKOMMITTÉ

Hasse Mellqvist, sammankallande tel 277939
Göran Lindström tel 217519
Stefan Hellström tel 277808

UNGDOMSKOMMITTÉ

Aina Österdahl, sammankallande tel 278971
Lena Nyström tel 361 14
Ida Bengtsson tel 248139

Ida Bengtsson,
ny i VOK:s ungdomskommitté

Den här listan över valda ledamöter i VOK kan lämpligen användas som telefonlista på skrivbordet!

ANLÄGGNINGSKOMMITTÉ

Mats Dahlström, sammankallande tel 211853
Anders Ardin, sponsoransvarig tel 216333
Svante Ekvall tel 279142
Gunnar Hallström tel 277672

PR/INFO/REKRYTERINGSKOMMITTÉ

Hasse Matthing, sammankallande tel 212044
Carina Pettersson tel 277732
Sam Björk tel 215568
Kjell Rosén tel 248485

MEDLEMS- OCH MOTIONSKOMMITTÉ

Katarina Ohlsson, sammankallande tel 271207
Iris Carlsson tel 262064
Yvonne Bengtsson tel 248139
Sven Uddin tel 248542

REVISORER

Olle Gardell, sammankallande tel 271827
Olle Östensson tel 219391
Ruby Rosén, suppleant tel 248485

VALBEREDNING

Sten Björklund, ordförande tel 261065
Margareta Henriksson tel 247374
Ulla Dahlström tel 211853

Klubbens officiella **adress** är: Visborgs Orienteringsklubb (VOK), Box 1245, 621 23 VISBY.

VOK-stugans telefonnummer är inte alltid lätt att hitta i telefonkatalogen: **26 11 62**. Sören Thulin kan även nås per **nyan**: **010 - 696 30 22**.

MIN MAMMA AINA – BÄSTA UNGDOMSLEDAREN PÅ GOTLAND 1997!

av Linda Berg-Österdahl

Som alla vet är min mamma **Aina Österdahl** en glad och flitig tvåbarnsmamma. Hon är envis och ger sig aldrig, när hon väl givit sig in på någonting. Det bästa hos henne är dock hennes lojalitet. Hon ställer alltid upp på allt och alla. Jag tror att det är dessa sidor: glad, envis och lojal, som gör henne till en bra tränare. Så bra att hon först fick **VOK:s vandringspris till bästa ungdomsledare 1997** och sedan även **Gotlands Orienteringsförbunds** utmärkelse som Gotlands bästa ungdomsledare!

"Vet inte vad långsinthet är!"

Alla som har haft med min mamma att göra håller nog med mig, när jag säger att hon är "en glad prick". Inte så många vet dock att hon har ett temperament som kan byta ut det sprudlande leendet mot ett rasande, skällande tillstånd - på bara ett ögonblick. Då vill man inte vara i närheten, kan jag som äldsta dotter försäkra - och **Elena** håller nog med. Men hon blir glad lika fort igen, för långsinthet vet hon inte vad det är. Att hon är ganska slarvig ibland, vet heller inte så många. Att slarva bort nycklar är hennes specialitet - och det har smittat av sig till hela familjen. Nu har grannen **Ingrid Danielsson** en extra nyckel för säkerhets skull.

Ingen pedantisk mamma, precis!

Alla som varit på Styrmansgatan och hälsat på, vet dock att mamma inte är någon pedant. Det kan stå en oupplockad träningsväska i hallen eller ligga lite ren tvätt i en fåtölj, som inte någon hunnit vika ihop och lägga in när man kommer och hälsar på. Själv vet jag att mamma vill ha full ordning, men hon kan inte hinna med

4

Teckning:
Hasse
Matthing

allt. Sådant som städning och plock i hemmet är mindre viktigt än att springa i skogen, och att nycklarna inte alltid ligger där dom borde, är en bagatell. Om vi barn hjälpte till lite mer där hemma skulle det säkerligen underlätta en hel del, men hon är inte lika duktig på att fostra barn som hon är på att fostra orienterare.

Engagerad porslinsmålare

Det är inte bara orienteringen som stjälar min mammas tid. Hon är även engagerad i porslinsmålning, där hon är mycket duktig. Jobben, både på löneservice och hos överförmyndaren, tar upp en hel del tid - och så att hjälpa oss där hemma förstås. Det där med att fixa med allt från skolarbete och jobbsökningar till tävlingsanmälningar, ni vet!. Att hälsa på alla släktingar med jämna mellanrum, tar också upp en del tid - i alla fall när man heter Österdahl i efternamn och har släkt från Fårö i norr till Eksta i söder.

Man kan räkna med mamma Aina

Mamma är en person man alltid kan räkna med. Hon är aldrig för upptagen, när man behöver hennes hjälp. Det enda som

blir lidande av den generositeten, är som sagt hemmet, men det är inget vi lider av hemma - tvärtom! Mamma har lärt oss att det viktiga i livet är att må bra. Om strykbordet står framme eller inte, är mindre viktigt. När hon sedan begär, att man själv skall ställa upp lika mycket på allt och ha lika många bollar i luften, blir det jobbigt. För hur jag än planerar och stressar är mitt dygn kortare än hennes och jag får vara glad om jag hinner göra hälften av vad hon hinner.

Ibland blir det för mycket!

Mamma mår bra av att ha mycket omkring sig. Hon älskar att träffa alla galna orienterare i VOK-stugan och gör allt för att utveckla den sport hon älskar. Men ibland kan det bli för mycket! Hon tar på sig för stort ansvar, blir stressad och lättirriterad. Det är då man skall hålla sig väl med henne, för annars vet man aldrig vad som händer.

Mamma lever efter ordspråket: **"Vänlighet är det enda man inte kan ge bort, den kommer alltid tillbaka"**.

12-TIMMARS 1998

av Leif Andersson

"Vi beklagar djupt att vi måste ställa in vårt fina motionsarrangemang, för vädergudarna är inte med oss. Nästa år gör vi ett nytt försök och då är alla varmt välkomna!" VISBORGS OK

Med denna annons på onsdagen, innan "Lördagen med stort L", fick vi kasta in handduken igen.

5

Vad skall vi egentligen göra åt vädret? Alla beklagar sig, men ingen gör något åt det. Men vi tappra skara av skidarrangörer ger aldrig upp - nästa år startar vi igen med nya friska förhoppningar och arbetsinsatser.

Rolf - den obotlige optimisten

Jag minns, när vi en och en halv vecka före 12-timmars, på första träningstävlingen för året (på skidor), stod vid starten. **Rolf P** var med och såg till att alla förhoppningsfulla skidåkare kom i väg. Efter tävlingen skulle vi ha möte om 12-timmars. Väderleksrapporten såg dystert ut, men Rolf, den obotlige optimisten, målade upp en bild av helt annat slag. *"Det blir någon grad kallare, och all den här nederbörden blir som snö. Först lite blötsnö - sedan kallt - och så lagom med torr, fin snö uppe på det andra - perfekt att göra spår!"*

Även en optimist kan ha fel

Nåja, även en optimist kan ha fel (tyvärr!). Det som skulle blivit helt nytt för året var att VOK ensamt skulle arrangera 12-timmarsloppet. Med ganska kort varsel måste VIF GUTE SoK avsäga sig sin medverkan i arrangemanget. Jag vill tacka **Ingrid, Ingemar** och **Mari** med flera, från GUTE för samarbetet - det gick ju bra -96!

Nu satsar vi på 1999!

Men nu satsar vi på 1999! Det var då väl själva ... om det inte skall gå att genomföra 12-timmarsloppet då! Det behövs snö i januari, så att alla hinner upptäcka att den inte bara är till för att skotta undan, köra fast i och skrapa bort från rutor. Vi som är vid VOK-stugan upplever alltid att en otrolig mängd människor, stora som små, dyker upp och vill åka skidor så snart att minsta möjlighet finns. Vår skiduthyrning går strålande så snart rimfrosten börjar bli tjock.

Nej - åter till pudelns kärna! Som det stod i annonsen: **"Nästa år gör vi ett nytt försök och då är alla varmt välkomna!"** hälsar alla vi som jobbat med 12-timmars, genom **Leif**

nya

BERTIL – EN ÅTER-⁶ VÄNDARE MED SPRÅNG OCH MUSIK

av Björn Fransson

Våren 1997 dök det upp en, för de flesta alldeles ny, orienterare i kritvit och till synes oanvänd VOK-tävlingsdräkt. Han "bosatte sig" i VOK-familjen på tävlingsplatserna och såg ut att trivas alldeles förträffligt med en gång. Alldeles ny kan man väl knappast kalla **BERTIL BERGSTRÖM**, men en oförbrukad kraft i OL-sammanhang är nog tämligen nära sanningen.

Elitgymnastik för "Dirken"

Att han valde VOK för sin favoritsport, när han i fjol återvände till Gotland, är en historia som började redan under skoltiden. Då var det den topografiska 100000-delen som gällde - inte undra på att han då i stället satsade på elitgymnastik i "Dirken" Löfgrens regi. Han har dock alltid gillat att springa, så när han gjorde sina militära repövningar och dessutom fick en viss **Kaj Wirén** som kompanichef och **Torbjörn Spång** som befälskompanjon, var det hela igång. Torbjörn visade honom de nya fina kartorna, där varenda sten stod utsatt. Därför blev det en hel del orienterande vid dessa möten.

Självutbildad datasupporter

Det var förresten inte långt ifrån att han blev militär "på livstid" eller i alla fall reservofficer, eftersom han tyckte sig passa som sådan. Han var då bara 17 år och inte ännu myndig, så föräldrarna hindrade honom! Han blev i stället så småningom civilingenjör och efter många års slit inom VVB och Vattenfall, hamnade han till slut på skattemyndigheten i Stockholm. Han självutbildade sig till dataexpert och det är som sådan han fick en tjänst vid RSV Dataservice i Visby. Där är han nu en sk "Datasupport" för Lokala Skatte- och för Kronofogdemyndigheten. Här svarar han för närservice på ort och ställe, men också för distansservice för Stockholmsområdet.

"Dum-flas-springare"

I Stockholm träffade han ganska ofta sin syster **Kerstin**, som hade gift sig med **Tom Zäll**, en gammal orienteringsfantast i Tullinge. Eftersom han gärna ville ut och röra på sig mer än som "dumflas-springare" för motionens skull, följde han med dem ut på orienteringar i Stockholmstrakten och sprang direktanmälan. Ibland fick han också med sig sina barn ut i skogen. Sonen tyckte OL var ganska kul, men det gjorde inte dottern. Hon t o m skämdes den gången, när hon och en kompis vann en OL-tävling i skolan och måste gå fram och hämta sitt pris: "Oj, vad pinsamt!"

Har permanentat sig i Norrlanda

Sedan 1986 har han haft det hus i Norrlanda, som han nu bosatt sig permanent i, och håller på att bygga om och ut. Samma sommar ringde syster Kerstin och frågade om han inte skulle vara med och springa 2-dagars, som skulle springas i Anga. "Javisst!", sa Bertil, "men jag har ju ingen kompass! Kerstin funderade en

stund och sa sedan: "Jag startar 1030. Då är jag i mål 1115, lagom så att du kan få låna min kompass och hinna till direktanmälanstarten innan den stänger kl 1130!" Och, mycket riktigt - hon kom och han hann! Med en sådan precision är det inte att undra på att Kerstin faktiskt varit med och vunnit H43-kavelns damklass inte mindre än 3 gånger för sitt Tullinge! För Bertil har det blivit många 2- och 3-dagars sedan dess - men bara i direktanmälan eller i B-klass och springande för korpklubbarna VVB och Vattenfall. "Det var litet för ofta någon slags tillämpad terränglöpning!", som han uttrycker det.

Uttagen till VOK:s 25-mannalag

Våren 1997 började han så springa "på allvar" för VOK. Några tävlingsambitioner har han egentligen inte, annat än att han vill komma runt på ett hyfsat sätt. Ibland räcker det dock ganska långt! **Roffa M** sa att höstens tävling i Etelhem var ett observationslopp inför 25-manna och det var tillräckligt "intellektuellt stimulerande" för Bertil. Han sprang så bra att han blev uttagen till VOK:s 25-mannalag!

Intressekonflikt på söndagar

Bertils stora andra intressen är musik och körsång. Han är med i två kyrkokörer, och därför kan det bli en och annan intressekonflikt på söndagar, när han behövs som bas. Han sjunger bara klassiskt och "tindrar med ögonen", när han berättar om den fullsatta domkyrkan, när S:ta Maria Kyrkokör sjöng Mozarts "Requiem" i vintras. Han borde annars vara van med sådan uppmärksamhet. På listan över "high-lights" i livet står tre CD-skivor, som han fick vara med och sjunga in tillsammans med bland annat **Charlie Norman**.

Undervisningsobjekt på Akademin

Det här med musikintresset har följt med honom genom livet. Redan under gymnasietiden tog han pianolektioner för självaste **Friedrich Mehler**. När han senare kom till Stockholm för att gå på Tekniska Högskolan, kom han på outgrundliga vä-

⁷gar i kontakt med Musikaliska Akademin, där han en tid agerade "undervisningsobjekt" åt blivande musikpedagoger. Han blev dock själv aldrig något proffs, utan spelar fortfarande för att det är roligt - och oftast utan publik. Ibland skriver han sin egen musik eller skriver texter till andras! Den kända pianisten **Käbi Laretei** har skrivit en bok, som känns som gjord för honom själv: "**För vem spelar jag?**", heter den.

Musikaliska drömmen nära uppfyllelse

Sin näst största musikaliska dröm har han redan uppfyllt - han har köpt en alldeles egen flygel! Den allra största drömmen är också på väg att förverkligas. Han bygger om huset i Norrlanda, så att flygeln ska få plats! För säkerhets skull blir de två våningarna också **en enda** i musikrummet - det gäller ju att få plats med flygelns ljud också!

Så avbryts vi i vår lilla intervju på Bertils jobb: "Skrivarna skriver inte ut längre!". Närservice-supportern måste snabbt ila iväg - ett nytt träningspass ser ut att vara i upprinnelse...

25-manna 1998

Sparade pärlor från 25-manna i höstas:

"Jag är inte här för lagets skull. Jag är här för att slå Agge!" (Tobias Spång)

"Ryktena om en romans mellan mig och Sara Wedlund är inte sanna. Vi bara sprang Lidingöloppet tillsammans. Hon 15 km och jag 30 nya!" (Jonas Matthing)

SE HÄR VAD PR/INFO/SPONSOR - KOMMITTÉN GJORDE UNDER 1997!

av Kjell Rosén

Kommittén har bestått av **Louise Hörlin**, **Sam Björk**, **Hans Matthing** samt **Kjell Rosén** (sammankallande).

"Lillkorpen-effekten"

Traditionsenligt koncentrerade sig kommittén under våren på rekrytering av ungdomar till **OL-skolan**. Eftersom denna brukar starta innan vinterrusket riktigt försvunnit och det ännu inte är så lätt att locka ut nya förmågor i skogen, så provades en ny idé. Tanken var att utnyttja "Lillkorpen-effekten". Inför **Lillkorpen** är det många som vill träna upp sin orienteringsförmåga och söker sig till klubbarna. Planen var att försöka behålla lite fler av de som varit med på Lillkorpen även efter tävlingen. Planen omfattade även kontakter inför höststarten.

Utfallet blev kanske inte alltför stort första gången, men idé-upplägget är värt ett nytt försök.

Enduron som PR-plats

Under hösten formades nya idéer för kommittén. Nu var tanken att göra klubben och verksamheten mer känd för allmänheten, så att VOK-stugan skulle bli ett mål för fler vuxna och barn och på sikt ge fler medlemmar. Det första projektet var att utnyttja **Enduron** som PR-plats. Ett antal skyltar, som talade om att det var VOK som stod för servering och försäljning, förfärdigades. Dessutom fanns en kortfattad information om vad VOK normalt håller på med när vi inte säljer korv och hamburgare.

Presentationsblad

Nästa uppdrag var att medverka till att VOK-stugan skulle invaderas av glada skidåkare när snön behagade infinna sig.

8 Vi förfärdigade ett presentationsblad, som har delats ut till medlemmarna för spridning när det vita dyker upp. Skolornas gymnastiklärare kontaktades med erbjudande om vinterträning vid stugan.

Projektpärmen laddad

Kommittén har dessutom laddat projektpärmen med utkast på en VOK-broschyr som presenterar all verksamhet som VOK sysslar med. Andra projektidéer är vykort med VOK-motiv, dekaler, pins mm. Ekonomin får dock avgöra vad som skall förverkligas.

Vid årsmötet omvaldes den flitiga kommittén, med undantag av **Louise Hörlin**, som avsåg sig. Hon ersattes av **Carina Pettersson**. **Hasse Matthing** blev ny sammankallande i kommittén.

VISBORGS OK
Vi vill satsa på miljön!
Alla Tredagarsfunktionärer inbjuds därför till planeringsträff om hur vi skall genomföra sommarens orienteringstävling så miljövänligt som möjligt.

MILJÖRAPPORT

av Kjell Rosén

VOK:s numera välkända miljöprofil utvecklades med stor framgång under 1997. Förutom det inre, mer långsiktiga miljöarbetet i kommittéerna skedde punktinsatser på två stora arrangemang. Det ena var naturligtvis sommarens **3-dagars** och det andra **Enduron**.

Punktinsatser

Inför 3-dagars ordnades i samarbete med SISU en studiecirkel för att förbereda och planera miljöinsatserna. Många bra förslag såg dagens ljus, varav flera förverkligades. Helt oväntade stjärnskott såg även dagens ljus under tävlingarna. De simmande läskburkarna i barnpoolen minns vi alla. Insamlingen av plastfickor och inspirationsskyltarna på vägen mellan P och TC tillhör andra goda exempel. Mest imponerande var dock Campingen med sin fullt utbyggda sopsortering. En riktig guldstjärna. Gotlands Allehanda gjorde ett helsides miljöreportage från tredje dagens tävlingar.

Eldorado i engångsfrosseri

Enduron är, som alla inser, den stora utmaningen för en miljöentusiast. Vem kan motstå att kasta sig över detta eldorado i av engångsfrosseri, rök och damm? Nja, snarare gegga! Huvudmålet för angreppsplanen var containers med mish-mash-innehåll. Många var de hojåkare som med förvåning betraktade träbesticken när de hämtade maten.

Det vakade ögat grymtade!

Än mer konfunderade blev de när de kom till slutstationen, dvs soptunnan. Det var inte att bara att lassa ner allt i en tunna och glömma fortsättningen. Nej, här gällde det att hålla isär matresterna och de komposterbara träbesticken, pappersartiklarna, litet plast (de uschliga smörpaketerna) och sedan aluminiumburken för sig. Många, ja de flesta, gjorde så gott de kunde (under ekokommunsamordnarens vakande öga). Endast ett fåtal rötägg tömde demonstrativt allt i en soppåse, varvid det vakande ögat grymtade och dök ner i påsen för att återställa ordningen. Annars var risken stor att de efterföljande gjorde samma sak.

Stordåd bakom kulisserna

Men det skedde även stordåd bakom kulisserna. Korvburkar av plåt, kartonger och emballageplast sorterades var för sig. Resultatet uteblev inte. Fyra säckar plast, en halvsäck komposterbart, fyra säckar plåt, tio buntar med tillplattade kartonger och ca tio säckar med "papper" som tyvärr fick gå till soporna, eftersom de innehöll för mycket matrester för att gå till pappersåtervinningen. Tallrikar, som går att kompostera, löste problemet. Dessutom blev det minst tjugo säckar aluminiumburkar. Ett gott resultat, inte minst ekonomiskt, eftersom vi slapp betala depositionsavgift för alla dessa säckar.

Ohlssons idé:

Ordna gemensam "ladings"-städning av VOK-stugan, med festliga och roliga inslag, ledda av medlems- och motionskommittén.

9 NÅGOT NYTT FRÅN UTBILDNINGSKOMMITTÉN?

av Hans Mellquist

S/SU

Ja, det kan man undra! Det kommer nu att bli så, att orienteringsskolan **alltid kommer att starta vecka 14!** Eftersom vi skall återgå till att rekrytera till vårterminen, så har rekryteringskommittén en fast tidpunkt att arbeta mot!

Kommittén skall försöka att under året låta genomföra tränarkurser, **steg 1**, i orientering och eventuellt skidor. Vi lovar ingenting, men skall göra vad vi kan. Vi skall också försöka anordna studiecirkel i **"Spik på"**, samt kosthållning för idrottare.

Om ni har några tips eller önskemål om studiecirkel eller om ni vill anmäla er till en av SISU anordnad föreläsning, så kontakta **Stefan Hellström, tel 277808**. Utbildningskommitténs policy vad avser avgifter till SISU-kurser är att endast de kurser som är till nytta för klubben betalas av klubben. Denna inställning kan naturligtvis ändras av styrelsen.

VOK-LOTTERIET

Projektledare: **Berith Hallgren**

Tel/Fax: 21 89 97

I år har det bara varit en miljonvinst varje gång, och eftersom våra vinster dras efter denna modell, så är vinnarlistan:

Januari:

Nr 85 Bengt Söderlund

Februari:

Nr 13 Margareta Henriksson

Mars:

Nr 07 Gurli Hörnell-Rondahl

Ohlssons idé:

Kom-igång-kväll en gång var 14:e dag vid VOK - stugan. Start kl. 19.00 med ett kort pass löpträning på elljusspåret. Därefter samling med t ex. genomgång av karttecken tillsammans med övriga **nya** orienterare är portförbjudna.

NU SPÄNNER SENIORGRUPPEN BENMUSKLERNA IGEN!

av Erik Fransson

I början av mars var det så dags att plocka upp OL-skorna ur den tillknutna Konsumkassen igen. I omklädningsrummet på Fårö kunde kan till en början ana en svag doft av gammal Smålandsmosse, men det var bara tillfälligt, eftersom riktig plaskblöt "orientering" stod för dörren.

En kombination av fysisk urladdning och psykisk nedbrytning

Stefan P hade valt att utforma första utmaningen på sedvanligt skidmanér. Med löptest på karta och två kilometers upplopp längs ett staket, lyckades han varva fysisk urladdning med psykisk nedbrytning. Den vita snön låg som tungt damm över de ohållbara isarna. Isflaken dunsade med kraft mot smalbenen vid varje vät-passage. Över sista tvärtunen stupade jag i backen, och väl nere på gräsrotsnivå fick jag, till min stora lycka, se att även **Magnus G:s** fotspår kortats något i längd. Vid en jämförelse mellan löptider och kompasshusbubblestorlek kunde vi efter första passet konstatera att ett tydligt samband förelåg mellan de båda. Stefan P saknade helt bubbla i kompassen och vann således löptestet.

Hallucinationer om bastu och chips

Vi fyllde på med lite köttbullar och rullade sedan ut till klassiska "Sågen" för att tampa med ljungen, sanden och den knepiga kurvbilden. Efter 1,5 timmars krig mot naturen blev hallucinationerna om bastu, chips och tipslördag så pass påtagliga att man nog kan säga att naturen vann. Kvällen blev en orgie i chips, kortspel, öl och sömn. Magnus G lyckades även ordna så att vi fick tillträde till mäs-sens dansbandsunderhållning, men hur vi än åmade oss i myssoffhörnan så var det ingen som bjöd upp.

Magnus Gadefors, en av de seniorer som spänner musklerna inför 10-mila.

Gick i taket och körde av vägen

Uppe med tuppen nästa morgon fick vi se självaste chefen för MKG knalla omkring i logementsområdet utan reglementsens klädsel. Magnus G gick i taket av ilska, när han såg denna dekadens och var i sådan obalans att han faktiskt körde av vägen på sin bilfärd till träningspasset vid Bunge 2.

VOK-juniörerna fick minröja

Innan seniorerna skulle rusa iväg över kalkstensslätten, behövde övningsfältet minröjas. Magnus skickade därför ut speciellt utvalda förlöpare för att säkerställa området. Det var VOK:s juniorgrupp, som utförde uppdraget i största hemlighet. Vad jag erfarit, så kom alla juniorer och seniorer helskinnade hem från ett trevligt helgläger. Tack, Magnus och Stefan, som anordnade det hela! Sådana här läger förtjänar fler deltagare!

Pristävling!

"Vad frågade dom egentligen?" är frågan, som alla ställer sig, efter **Stefans** svar nedan. Vet du svaret, så meddela redaktionen!

STEFAN PERSSON,
Visby.

- Nej, men det kanske jag borde vara.

VAR ÄR KONDISEN? - RAPPORT FRÅN UNGDOMSGRUPPEN

av Lena, Ida och Aina

Under sportlovet, när solen lyste som mest, kändes det som att nu är det vår och snart OL-tävlingar, men var är kondisen? Nu måste här tränas! Ingen snö har vi haft, så någon skidträning har vi inte fått, undantag av **Jennie, Lina** och **My** som var i Harsa. Vi andra har sprungit och tränat gymna med **Roffa** på tisdagar, och en del tränar med **Madde** och OL-gymnasiet. Det är **Lina, My, Marcus, Linda** och **Christer** ibland. När jag tänker efter, så det där med kondisen får **Lena** och jag nog stå för själva. Ungdomarna tränar bra.

Utbildningsstegen

Efter den första lördagsträningen samlades ungdomsgruppen för att gå igenom våren med dess träningar, tävlingar, hemma och på fastlandet, läger och... Ja, det blev inte så mycket mer, för vi lade ner tiden på utbildningsstegen. Var och en bedömde var på stegen vi befann oss, och vad vi är bra och dåliga på.

Tränade med killarnas 10-milalag

Vi har också en målsättning att skugga

var och en i gruppen och utifrån det ska vi försöka att träna. Morgonen efter åkte en del av oss till Bunge och tränade med VOK-killarnas 10-milalag och deras långa, kluriga H21-banor! Bra träning och sömnen infann sig ovanligt snabbt den kvällen.

Läger och resor

VOK åker till Skåne i påsk och tävlar i tre dagar. Det är ett jättebra tillfälle för oss gotlänningar att få lagom svåra banor. Terrängen passar oss - så häng med!

GOF ordnar två storläger efter skolans slut. Ett H/D 12-14 lätt-läger i Östergarn 22-24 juni och ett H/D 14-16-läger i Oskarshamn 15-17 juni, men vad skall vi som är äldre åka på??? Där måste vi vara kreativa och komma på något bra. Kom gärna med förslag.

Nästa träff den 3 april

Nästa ungdomsträff blir den 3 april. Då har VOK-gubbarna erbjudit oss att springa deras nattbana i Fole. Det skall bli kul, för det är premiär för en del av oss. Det är ju Natt-KM veckan efter och då skall vi vara med. Vi fortsätter att träffas en gång i månaden. Då tränar vi och efteråt blir det snack över något ätbart. Vi hörs och syns snart!

VOK-ordföranden **Bosse Magnusson** delar ut 1997 års stipendier ur **Mankans Jubileumsfond** till **Lina Fridblom** och **My Mattsdotter**.

VOK-FAMILJEN OHLSSON PÅ STYRMANSGATAN

Var kommer alla goda idéer ifrån och vad blir det av dem? Ibland förändras idén på vägen av många personers kreativitet. Till slut blir det något stort som ingen kunnat tänka från början. En sådan idé är VOK:s "Hamburgeria" – på flera sätt!

"Slumlåda med grill i"

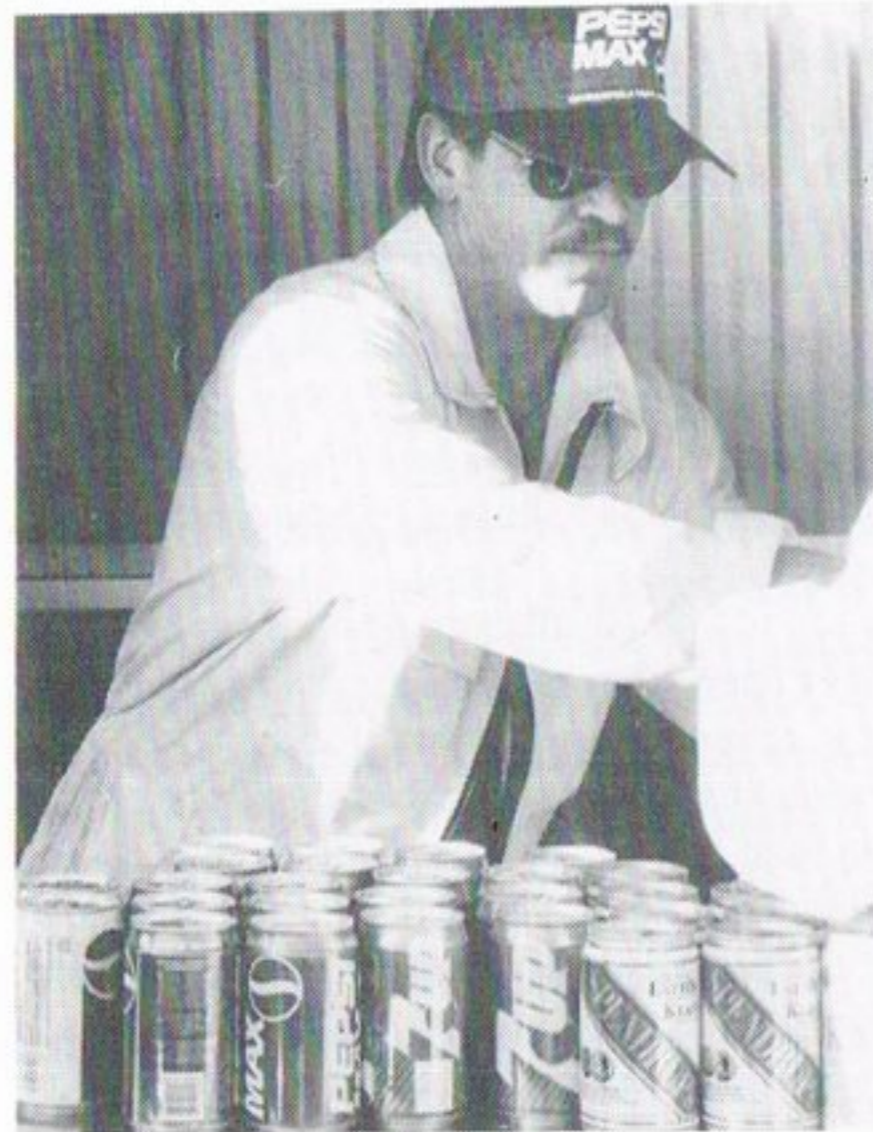
Någon, kanske var det **Eddy Öjefors**, kom på att hamburgare skulle passa att sälja på den årliga Endurotävlingen, där VOK har hand om all försäljning. Det var i alla fall han, som när han stod i sitt provisoriska "stekhus", fick det att hetta till i en annan VOK:are. Denne, **Anders Ohlsson**, tyckte att "slumlådan med grill i" inte hade någon framtid för sig, men att idén var god: "Om jag skall stå här nästa säsong så skall det vara en annan anordning. Jag som är plåtslagare skulle kunna fixa något bättre", tänkte Anders.

En handlingens man

Som den handlingens man han är, gick han till sin dåvarande arbetsgivare, Ekströms plåt, och undrade om inte firman kunde sponsra VOK med lite material. Jodå, det gick an, och på lediga stunder byggde Anders en portabel hamburgeria i plåt, med stort utrymme och kapacitet. Så stor att Ekströms plåt nästan ångrade sig. De tyckte kanske inte att sponsringen motsvarade den reklam de kunde få. Nu kan man undra om det ändå inte var av värde. Ekströms plåt stoltserar med sitt namn på "skjulet", som syns på olika evenemang på Gotland. VOK:s hamburgeria har nämligen blivit känd och har använts på flera folkfester under åren. Dessvärre tvingades Ekströms plåt att dra in personal och Anders blev arbetslös. Men han fann snart på råd. Nu läser han in gymnasiekompetens på Komvux och vill sedan studera vidare till lärare.

Varmvatten i dunkar inlindade i papper för att hålla värmen

Långt före den här historien började dock

familjen Olssons öden och äventyr leda fram emot VOK. Mamma **Katarina** var 10 år när hon tillsammans med Maria Erlandsson sprang parklass i orientering för Svaide (se bilden ur "Skärmen", årgång 1974). Det var "brorsan" som ivrigt påhejad av mamma Lindberg fick henne med ut i skogen. Katarina minns att hennes mamma tyckte att det var så härligt att få komma ut på utflykt med kaffekorg i skogen på söndagarna. Det blev ett trevligt inslag i familjelivet. Transporterna till tävlingarna ordnades genom att alla med bil passerade på en bestämd plats en bestämd tid, så att andra kunde få lift. Och så minns Katarina också alla vattendunkar de släpade på. De var inlindade i tidningspapper för att vattnet skulle hålla sig varmt. Efter tävlingen var det inte alls konstigt att stå där på rad bakom bilarna

och tvätta sig helt näck! Tyvärr tog orienteringsutflykterna slut efter några år. Kanske var det av rädsla för att springa ensam i skogen eller också var det andra intressen som tog överhanden.

Katarina Lindberg (t.v.) och Maria Erlandsson tillhör SOK Svaides unga, entusiastiska orienterarfamilj. (Foto Rune Jacobsson)

Tycker du inte att du sett denna **Katarina** förut? Bilden är från "Skärmen" – årgång 1974. Katarina var då 10 år!

Bra på luftgevärsskytte och dans

Luftgevärsskytte blev en stor gren för Katarina. Här på Gotland har hon ofta varit i toppen och ett år blev hon uttagen till 70-iaden i Göteborg. Med fyra nior och resten mitt i prick (!) (396p. av 400) kom hon på sjätte plats. Konkurrencen var hård den gången. Katarina tyckte om att tävla med sig själv och höll på till dess att hon blev så gammal att hon måste stå och skjuta. För henne som är liten och spenslig, blev geväret för tungt att hålla och hon orkade inte. Däremot passade dans henne förträffligt. Under många år var hon med i Monika Karlssons dansgrupp. De uppträdde med jazz, bugg och step på olika fester i stan och gaget var ett välkommet tillskott till kassan.

Orienteringen kom ifatt henne!

Sen kom orienteringen ifatt henne igen! Med familjen, Anders och döttrarna Therese och Beatrice, flyttade hon in i samma bostadsområde som allas våran **Aina**.

Vem kan väl motstå Ainas entusiastiska propaganda, speciellt som orientering inte var något okänt? Redan på lekis fick **Therese** följa med Ainas dotter **Elena** ut på OL-tävlingar och snart sprang de i par – precis som mamma en gång! Nu springer Therese D12 i stor konkurrens med sina klasskamrater **Elena Österdahl**, **Linnea Uddin** och **Linnea Gustafsson**. Therese tycker inte hon är tillräckligt snabb, men har för det mesta inga svårigheter att läsa kartan. Hennes dröm är förstås att än en gång slå sina tre kompisar som hon gjorde en gång när allting stämde!

Visst kan man ana att **Anders Ohlsson** trivs med tillvaron? Här trivs han tillsammans med **Birgit Hinas** till vänster och hustrun **Katarina** till höger.

Misstagen hänger sig kvar

Misstagen har en underlig förmåga att hänga sig kvar och Therese minns när hon en gång sprang runt i skogen utan att veta var hon befann sig. Som tur var kom en kille som visade henne, så hon kunde springa vidare. Det räckte dock inte, utan ytterligare en gång blev hon tvungen att få hjälp – till råga på allt av samma kille! När hon sen mötte honom en gång till på väg mot mål, var det kanske inte så underligt att han frågade om hon ville ha hjälp! Therese tillstår att det kan kännas lite otäckt ibland mitt i skogen, men lugnar sig med att det nog **nya** kommer någon!

Läskburkarna i badpoolen blev succé!

Anders och Katarina då – hur har det gått för dem? Jo, Anders är ledare i OL-skolan, och eftersom han gillar att fixa och dona, har han tagit på sig uppdrag i VOK som inte varit helt lätta. Vid förra årets 3-dagars var han ansvarig för serveringen. För att underlätta för personalen hittade han på att ha läskburkar på kylning i en badpool och det blev succé även bland konsumenterna! Familjen Ohlsson har många idéer och några av dem hittar ni på andra ställen i det här numret av *Sveffbladet*.

Anders gillar stress

Allt som Anders hittar på är kanske inte så populärt, som när han sänkte priserna för att öka försäljningen i tredagarsserveringen. Han tyckte nämligen att det skulle vara ekonomiskt rimligt för en hel familj att handla i serveringen och tänkte att om det var billigt skulle deltagarna köpa mer. Det gillade inte de andra klubbarna som kom med negativ kritik. Anders gillar stress – då blir han uppeppad. Han är gärna med och hjälper till, när Katarina och övriga i medlems- och motionskommittén ordnar fest! De gillar båda VOK, för att det i klubben finns så många som ställer upp.

Beatrice gillar att springa och stämpla vid kontrollerna. Bilden är tagen för några år sedan. Tyvärr hittade vi ingen färskare i arkivet!

Precis som mamma är hennes övriga intressen luftgevärsskytte och dans. En gång i veckan tränar hon skjutning i en källare i Gråbo, men för Therese är hip-hop favoritdansen. Hon hinner också med att gå på ridskola och under sportlovet kan hon dessutom få rida extra mycket hos sin moster i Källunge.

Springa i mål känns värst!

Syster **Beatrice**, som blir tio år i år, säger att hon "tränar orientering"! Det bästa är att kolla kartan och springa och stämpla, men springa i mål är det värsta hon vet. Därför blir det inte så ofta tävling. Hon går på OL-skolan på lördagarna och kommer ihåg många roliga saker därifrån. T.ex. när hon och hennes kompis mötte "Ur-VOK:en" i skogen eller när alla ledare var utklädda till sjörövare och hon och hennes kompis fick leta efter den skatt som sjörövarna hade rövat bort! Beatrice skjuter förstås också luftgevär och dansar, men är just nu fullt upptagen av "Krullis cup"! Och så dataspel förstås...

Ohlssons idé:

Tänk att kunna se orienterare vid olika kontroller via storbildsskärm på målplatsen!

Ohlssons idé:

Reselotteri!!

Fick inträdesbiljetten direkt

Anders lovordar mest WOK-cupen. Han har märkt att de andra klubbarna avundas den här gubb- och grabbligan. Själv är han medlem nummer 28 med spik och allt. Hans medlemskap har nog aldrig varit ifrågasatt, tror han. Han har gjort många tavlor, vilket är inträdesprovet till denna underliga, men motionsstimulerande, klubb. Inträdesbiljetten fick han direkt under en nattorientering vid VOK stugan. Vid femte kontrollen mötte han **Yvonne Bengtsson**, som hade samma bana. "Hon springer ju totalt fel, men hon kommer väl på det så småningom", tänkte Anders, och rusade vidare i natten - ut över kartbladskanten! När han efter bitter insikt hittade tillbaka, och sent omsider kom i mål, fick han se ljus överallt i skogen!

"Vad är det där för ljus?"

"Vad är det där för ljus" frågade han. "Det är Roffa och hans kompisar som är ute och letar efter dig"! Nu är han självskrivnen i cupen för att han inte har presterat någonting. Förra året var han dessutom inte med i mer än en tävling, men i år lovar han härmed att han skall springa alla WOK-cuptävlingar! Det är det värt, för alla trevligheter som följer med medlemskapet!

Portförbjud de erfarna orienterarna!

Katarina har inte riktigt kommit igång igen efter det att hon fick ändrade arbets-

tider på jobbet på Domus. Hon skulle önska att träningarna var lite senare på kvällen och att det fanns en grupp nybörjare som kunde träna på att lära sig grunderna på kvällstid. "Erfarna orienterare skulle vara portförbjudna, så att man med gott samvete kunde få gott om tid som novis!", tycker hon. Katarina har svårt att hitta sin grupptillhörighet. Egentligen skall hon springa D21, men det har inte varit att tänka på för henne. Hon har både missat grovt, "fuskat" (kom till sin förvåning till kontrollerna i fel ordning) och vunnit, trots mycket snurrande i skogen. Fast inte allt i samma tävling förstås. Hon tycker att det skulle finnas annan uppmuntran än bara vinst – något som sporrar den som aldrig har en chans.

Beredd att skolka från skolan

Hela familjen tycker om att vara ute i naturen och Katarina och Anders vill ställa upp för sina barn. Anders var till och med, för några veckor sedan, beredd att skolka från skolan för att fixa så att Beatrice' klass skulle kunna komma ut och åka skidor vid VOK. Men så försvann snön! De har mycket att bidra med till VOK och vi är glada åt deras stora engagemang i medlems- och motionskommittén och OL-skolan. Idétorka lär det inte bli, så länge tid och ork finns i Ohlssons familj!

Ohlssons idé:

Tänk att ha tillgång till ett dataspel med orientering i samband med OL-skolan!

Ohlssons idé:

Jippo med inbjudna världsorienterare på stadsorientering i Visby!

Gunnels fortsättning:

"Helg utan älg" med start på båten och stadsorientering i Visby. Annonsera med bilder på kontroller vid kända platser i Visby. (Tips till GOF som väl läser **nytt-bladet?**)

VISBORGS OK

Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG- BREV 16

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

Vi ska träna hela veckan...

av Elena, Lisa och Linnea (framför på efterfesten till 3-dagars 1997)

Vi ska träna hela veckan, kanske helgen med. Om vi tränar mycket, så blir vi snabbare. Om vi tränar mycket, vinner vi vårt lopp. A-trän...a-trän...a-trän...a-trän...a-trän...

Vi ska springa hela dagen, kanske natten med. Om vi springer vilse, får vi springa lite mer. Om vi hittar skärmen, går det fortare. A-spring...a-spring...a-spring...a-spring...a-spring...

Vi ska duscha hela natten, duscha hela dan. Duscha hela natten, svämma över hela stan. Duscha hela natten lång, tills du upptäcker mig. A-dusch...a-dusch...a-dusch...a-dusch...a-dusch...

Rubrik i dagstidning:
"Med lite tur och skicklighet klarar man sig i skogen".

Ord på väg:
"Alla vägar löper åt två håll" (Ryskt ordspråk)

Fick inträdesbiljetten direkt 15

Anders lovordar mest WOK-cupen. Han har märkt att de andra klubbarna avundas den här gubb- och grabbligan. Själv är han medlem nummer 28 med spik och allt. Hans medlemskap har nog aldrig varit ifrågasatt, tror han. Han har gjort många tavlor, vilket är inträdesprovet till denna underliga, men motionsstimulerande, klubb. Inträdesbiljetten fick han direkt under en nattorientering vid VOK stugan. Vid femte kontrollen mötte han **Yvonne Bengtsson**, som hade samma bana. "Hon springer ju totalt fel, men hon kommer väl på det så småningom", tänkte Anders, och rusade vidare i natten - ut över kartbladskanten! När han efter bitter insikt hittade tillbaka, och sent omsider kom i mål, fick han se ljus överallt i skogen!

"Vad är det där för ljus?"

"Vad är det där för ljus" frågade han. "Det är Roffa och hans kompisar som är ute och letar efter dig"! Nu är han självskriven i cupen för att han inte har presterat någonting. Förra året var han dessutom inte med i mer än en tävling, men i år lovar han härmed att han skall springa alla WOK-cuptävlingar! Det är det värt, för alla trevligheter som följer med medlemskapet!

Portförbjud de erfarna orienterarna!

Katarina har inte riktigt kommit igång igen efter det att hon fick ändrade arbets-

tider på jobbet på Domus. Hon skulle önska att träningarna var lite senare på kvällen och att det fanns en grupp nybörjare som kunde träna på att lära sig grunderna på kvällstid. "Erfarna orienterare skulle vara portförbjudna, så att man med gott samvete kunde få gott om tid som novis!", tycker hon. Katarina har svårt att hitta sin grupptillhörighet. Egentligen skall hon springa D21, men det har inte varit att tänka på för henne. Hon har både missat grovt, "fuskat" (kom till sin förvåning till kontrollerna i fel ordning) och vunnit, trots mycket snurrande i skogen. Fast inte allt i samma tävling förstås. Hon tycker att det skulle finnas annan uppmuntran än bara vinst - något som sporrar den som aldrig har en chans.

Beredd att skolka från skolan

Hela familjen tycker om att vara ute i naturen och Katarina och Anders vill ställa upp för sina barn. Anders var till och med, för några veckor sedan, beredd att skolka från skolan för att fixa så att Beatrice' klass skulle kunna komma ut och åka skidor vid VOK. Men så försvann snön! De har mycket att bidra med till VOK och vi är glada åt deras stora engagemang i medlems- och motionskommittén och OL-skolan. Idétorka lär det inte bli, så länge tid och ork finns i Ohlssons familj!

KNASEN
av Mort Walker

Ohlssons idé:

Tänk att ha tillgång till ett dataspel med orientering i samband med OL-skolan!

Ohlssons idé:

Jippo med inbjudna världsorienterare på stadsorientering i Visby!

Gunnels fortsättning:

"Helg utan älg" med start på båten och stadsorientering i Visby. Annonsera med bilder på kontroller vid kända platser i Visby. (Tips till GOF som väl läser **nyat-bladet?**)

VISBORGS OK

Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG- BREV

16

BEGRENSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

Vi ska träna hela veckan...

av **Elena, Lisa och Linnea** (framför på efterfesten till **3-dagars 1997**)

Vi ska träna hela veckan, kanske helgen med.
Om vi tränar mycket, så blir vi snabbare.
Om vi tränar mycket, vinner vi vårt lopp.
A-trän...a-trän...a-trän...a-trän...a-trän...

Vi ska springa hela dagen, kanske natten med.
Om vi springer vilse, får vi springa lite mer.
Om vi hittar skärmen, går det fortare.
A-spring...a-spring...a-spring...a-spring...a-spring...

Vi ska duscha hela natten, duscha hela dan.
Duscha hela natten, svämma över hela stan.
Duscha hela natten lång, tills du upptäcker mig.
A-dusch...a-dusch...a-dusch...a-dusch...a-dusch...

Rubrik i dagstidning:

”Med lite tur och skicklighet klarar man sig i skogen”.

ordspråk)

”Alla vägar löper åt två håll” (Ryskt

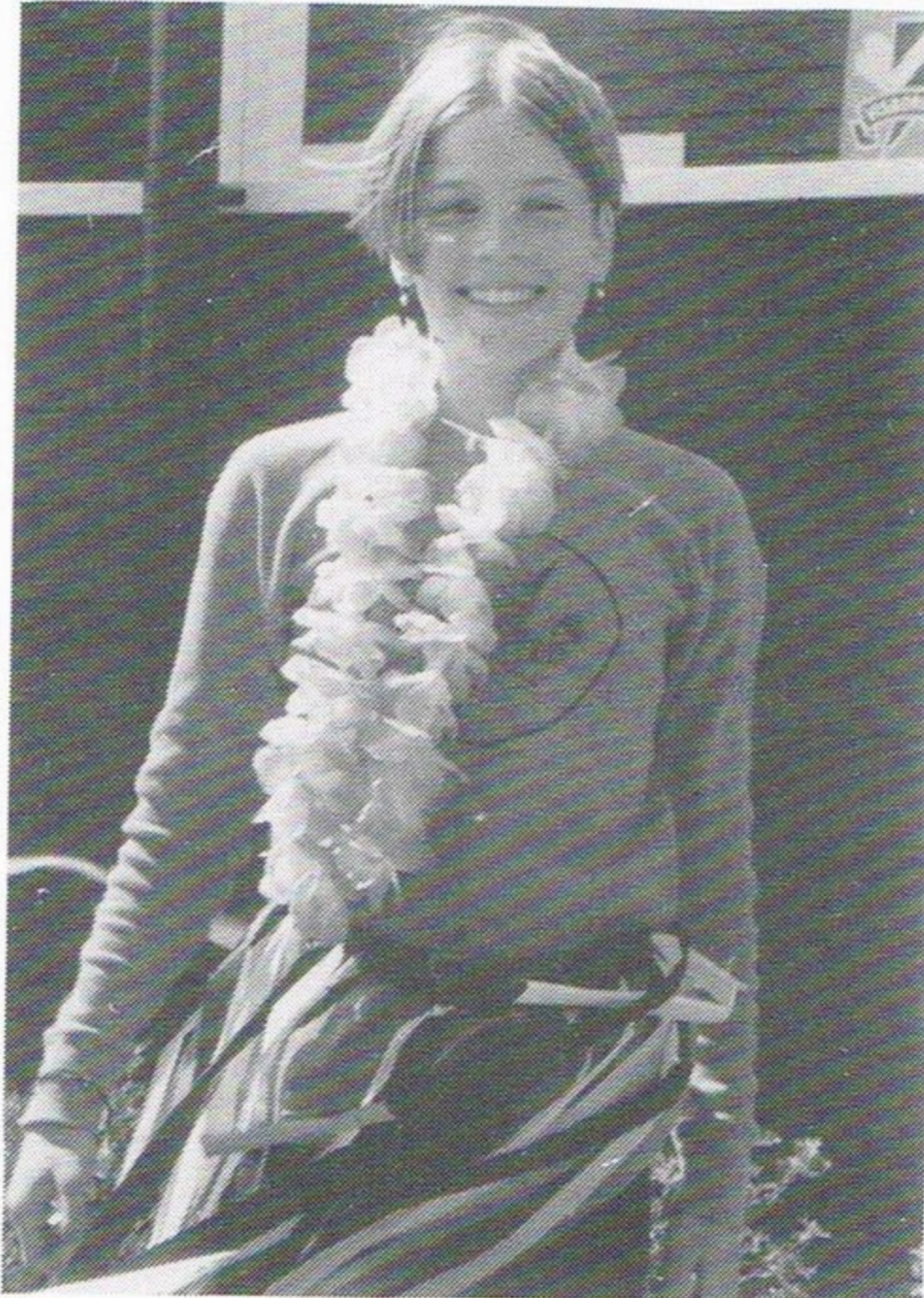
Ord på väg:

SVETT-

BLADET

UTGIVET AV JULEN 1998

Vid **SLUGGER-VM** representerade denna glada VOK-tjej, **MARIE SAHLBERG**, staten Hawaii. Det är synd att vi inte har färg i **SVETTBLADET**, när vi nu har så många färgstarka VOK-ungdomar på gång!

Mer eller mindre officiellt organ för Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i augusti och i december.

Upplaga: Cirka 275 ex = 1 ex/VOK-familj

HUVUDREDAKTÖRER:

(OCH ANSVARIGA UTGIVARE)

Familjen Björn och Gunnel Fransson, Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY. Tel/Fax: 0498/264568.

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla som blivit ombedda att skriva eller som på aldeles eget initiativ skriver något. Välkomna med bidrag!

E-MAIL:

Det går aldeles utmärkt att skicka bidrag till SVETTBLADET precis när som helst under året. Använd gärna vår e-postlåda: bjorn@mail11.calypso.net

VOK PÅ INTERNET:

Helge Fransson heter den nye Web-mastern för VOK:s hemsida på Internet. Han håller nu på med att göra i ordning sidorna, så att de blir både lättfunna och lättlästa för alla som har tillgång till detta medium. Därför har han nu bett alla de ansvariga för VOK:s olika kommittéer att uppdatera de uppgifter som redan står där. Det är även ett adressbyte för hemsidan på gång, men då ännu inte allting är klart, så får ni tills vidare gå in på den gamla:

geocities.com/yosemite/gorge/7030/

Web-mastern Helge kan du nå via VOK:s hemsidas nya e-mailadress:

visborgsok@hotmail.com

Innehållsförteckningen till det här 32-sidiga mastodontnumret finns på sidan 8.

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

av Bo Magnusson

Hösten har för många orienterare inneburit intensivt tävlande, för skidåkarna stegras träningen inför vintersäsongen, bl. a. med start av rullskidträning på torsdagar. Själv är jag just nu öm i kroppen efter återkomst från Fårölägret. **Magnus Gade-fors** och **Stefan Persson** såg till att vi ca 35 deltagare fick en ordentlig duvning.

Tiden sedan förra numret av **Svettbladet** har bara runnit i väg. Vi har dessutom ställt in ett nummer, så nu har både sommaren, som för övrigt försvann fortare än en Bro:are i skogen, och hösten till stor del klarats av. För oss som idrottar är sommaren ofta en tid för egen träning och uppladdning inför höstsäsongen (om vi är orienterare) eller förberedande grundträning inför skidsäsongen.

Vad gäller orientering har jag tittat lite på den statistik GOF tagit fram över tävlingsdeltagandet 1998. Åter bekräftas det sviktande "egna" tävlingsdeltagandet på Gotland. Frånsett Gotlandspaketet och höstpaketet, med många inresta fastlänningar, minskar antalet anmälningar till tävlingarna. Samtliga DM-tävlingar (5 stycken) har färre anmälda deltagare än -97. Glädjande undantag är också "ersättaren" till VOK:s partävling, vår tvådagars **WOK-grytan**. Tävligen, med det av initiativtagaren **Kaj Wirén** fyndigt påhittade namnet, fick nästan 200 fler deltagare än partävlingen.

För att vi inte skall arrangera "ihjäl" oss på Gotland, finns planer på en uppdelning av tävlingarna inför år 2000, med färre "stora" arrangemang och återstående tävlingar i form av enklare varianter med enbart öppna klasser. Det tarvas nog lite funderande och diskussioner innan detta funnit sina former.

Utöver vanliga tävlingar har vi nu (15/11) klarat av såväl **Endurot** som medverkan med ordnande av tävlingsarrangemanget vid **Postmästerskap på cykel**. Många var som vanligt inblandade i Endurot,

³ som vi genomförde med gott ekonomiskt tillskott till klubben. **TACK ALLA!** Dessförinnan medverkade vi, samma helg som många var iväg till 25-manna, vid arrangemanget av Postmästerskapet på cykel med drygt 1000 deltagare. Anledningen till vår medverkan var att få in pengar till vår verksamhet, och vi gjorde en hyfsad förtjänst på vår insats. **TACK ALLA!**

Apropå **25-manna**, så placerade sig VOK på 156:e plats, vilket är vårt bästa resultat någonsin (själv var jag inte med i år - undrar hur starkt sambandet är?).

En stor del av denna artikel skrevs egentligen till det nummer av Svettbladet som ställdes in i september. Bl.a. skrev jag då i mitt manus följande "Ytterligare en nyhet, vi skall försöka oss på, är att första lördagen i oktober ordna en **Inline-OL** med planerat start-mål på Östercentrum. För er som är sugna på detta, håll utkik i tidningen om närmare information." Nå, hur blev det, har någon sett något av detta? Nej inget, eftersom vi till vår stora besvikelse inte fick nödvändiga tillstånd av polisen att arrangera det hela. Och detta trots att sponsorer vidtalats, sportaffärer m fl tillfrågats och med förtjusning meddelat att man var positiva. Det hela blev en ordentlig missräkning, som inte speciellt lockar till att försöka hitta på något nytt eller att engagera sig ideellt.

Utöver träningsförberedelser skall vi också förbereda skidsäsongen med förbättring av spåren vid VOK-stugan. Dels skall vi i första hand försöka jämna till underlaget på 5 km-spåret, och dels måste vi på sikt göra något åt 11 km-spåret. Antingen skall "11:an" röjas ordentligt eller skall vi ha ny sträckning. Den som har synpunkter kan höra av sig till Sören vid VOK-stugan.

Med säsongens första snö utanför fönstret känns vintern nära. Vi planerar för och räknar med en härlig vinter. (**Mats D** förbereder som bäst en stugvärdlista till vintern.) Väl mött i skogen, motionsspåret, gympasalen eller var vi nu föredrar att motionera.

Å ena sidan (baksidan och till vänster) skriver VOK:s ordförande **BOSSE MAGNUSSON** sin krönika.

Å andra sidan (nästa sida) skriver VOK:s sekreterare **ANKI HALLSTRÖM** om **nya** 43-kavle.

VOK:S DAMER GJORDE DET...

av Anki Hallström

Fredagen den 31 juli tog jag, **Gurli**, **Ing-Marie** och **Lena** den omdiskuterade färjan Tjelvar till Oskarshamn. Målet för färden var tävlande i 43-kavlen.

Vem springer vad?

Under båtresan hade vi livliga diskussioner om vem som skulle springa vilka sträckor och vem som var sämst tränad, äldst eller tröttast och därför skulle springa den kortaste sträckan. För att vi skulle komma överens, tog Ing-Marie till orda och berättade att **Rolf** hade sin åsikt om vilka sträckor vi skulle springa och varför. Ja, han hade ju förstås jämfört våra kilometertider från 2- och 3-dagars!

Elena var coach

Efter stärkande sömn och frukost i Oskarshamn styrde vi färden mot Finispång. Vi hade stämt träff på TC med vår femte löpare **Aina** och vår coach **Elena**, som kom från semester i Norge. Så var det alltså dags för start i kärringarnas och gubbarnas 10-mila (43-kavlen).

Aina gjorde kanonlopp

Aina sprang första sträckan (alltså är hon snabbast av oss eller också är det så, att ingen av oss andra vill springa första sträckan). Aina var bra med i klungan och kom in på 41:e plats, ca 4 min efter täten och växlade över till Lena som gjorde ett kanonlopp och sprang in på 28:e plats (om jag minns rätt). Sedan var det min tur på tredje sträckan. Jag hade fått den kortaste sträckan, samt den enda som var rak (alla skall till samma kontroller). Jag frågade Ing-Marie redan på båten, om det var för att jag är sämst på att orientera på fastlandet av oss. Nej, så var det inte! Rolf hade tyckt att jag var bra på att springa och att vi skulle vara med längre i tävlingen på det här sättet.

Klungan skötte finliret

Det var fruktansvärt tungt, uppför, blåbärsris, surt, hala berghällar. "Jag kan lika gärna stanna och äta blåbär för det här går så sakta, alla springer ju om mig... flås, flås, flås!" (jag åt inga blåbär!) - "nu är vi säkert nere på 45:e plats någonstans". Det var enkelt att groorientera och låta klungan framför sköta finliret. Sedan tog jag några stycken från sista och till växlingen och lämnade över kartan till Ing-Marie.

Då kom Elena och skrek att jag hade sprungit in på 23:e plats! "Nej, det måste vara fel, det gick ju så sakta!" - "Vi har räknat... det är sant". Och det var faktiskt sant. Jag var lycklig i flera dagar (jag blir ännu glad när jag tänker på det). Sista sträckan sprang Gurli och hon hann faktiskt starta innan det segrande laget **Tullinge** med **Barbro Lönnqvist** var i mål.

Nästa år ska vi träna!

Vårt VOK-lag kom på 44:e plats av de 98 lag som stod på startlinjen. Förra året kom vi 47:a och vi konstaterade att vi alla blivit ett år äldre, men trots detta tre placeringar bättre. Nästa år skall vi träna och ladda ordentligt innan, så att vi hamnar någonstans runt 25:e plats. Det låter något det!

Värre att få tag på kartorna

Om det nu gick bra i skogen, så var det värre för oss att få tag i våra kartor på väg från tävlingen. Efter några kilometers körande kom vi på att vi inte sett någon som delat ut kartor. En bil åkte tillbaka till TC. Jodå, vid bussparkeringen skulle kartorna delas ut. Tillbaka igen, förbi alla orienterare som gående förflyttade sig mellan TC-parkering-camping och som inte ville flytta på sig. Glada i hågen åkte vi nu bra mycket längre, innan vi kom på att vi inte hade fått några kartor nu heller. Ing-Marie rotade nu fram en karta över TC och vi såg att bussparkeringen låg på andra sidan TC. Vi måste alltså åter passera alla gående orienterare. Till slut fick vi dock våra kartor och hemfärden kunde börja.

OL-ÅRET 1998

5

För OL-tävlingskommittén av Kaj Wirén

Det är lika bra att börja med det bästa: I den 25:e 25-manna/kvinno-orienteringen på Svea Livgardes marker i Kungsängen placerade vi oss på 156:e plats bland 302 lag. Vår bästa placering hittills i svåraste nordiska konkurrens.

Andreas gjorde en "3-minutare"

Hur kunde det bli så här, när vi, trots allt, inte mönstrade vårt absolut bästa lag? Ja, vi fick en bra start genom **Andreas**, som, trots en liten "3-minutare?" endast var 2 minuter efter täten på en 62:a plats. Vi hoppas få behålla Andreas i VOK-färgerna framöver, men vi kan förstå att han är intressant för många, stora OL-kavleklubbar.

På andra sträckan tappade **Erik F** visserligen 56 placeringar, men avståndet till täten ökade bara till 7 minuter. På de två första sträckorna grundlades vår fina placering. När sedan hela gänget gick bra, kunde vi bokföra vår bästa placering i 25-manna någonsin. I mål var vi bara 23 minuter efter Broarna, som blev 116:e lag.

Vi har en VOK-anda och en bredd i klubben som vi ska vara rädda om och arbeta vidare med. 10-mila/5-mila-lagen visar klubbens färger utåt. Vi ska, när detta skrivs, delta i Smålandskavlen med två stycken 5-manna-seniorlag. Vi har många lovande ungdomar, främst flickor, som är "coming" och pojkar syns i resultatlistorna.

Vi har fått några nytillskott, färdiga orienterare, som **Kenneth Nilsson** och **Fredrik Gertsson** och ännu flera är på gång. Jag tror att VOK går en, på tävlingsresultaten, framgångsrikare tid till mötes - om vi alla hjälps åt!

Antalet DM-segrar 1998 blev magrare än föregående år, vilket kommer att framgå av verksamhetsberättelsen. En del kan förklaras med att vi arrangerade Lång-DM, men DM-året blev ändå ej fullt godkänt.

Inga tyngande arrangörsuppdrag

År 1999 och 2000 har vi inga DM att arrangera. Vi kan koncentrera oss på att träna och göra goda resultat, utan alltför många tyngande arrangörsuppdrag. Endast Vårträffen (redan den 4 april!), som ingår i ett stort Påskpaket med anledning av 1999 års SM-tävlingar (i september 1999), "stör" vår egna tävlingsambitioner.

VOK-are! Upp till kamp! Låt oss avsluta 1900-talet på ett bra sätt och sedan gå in i nästa sekel med höga ambitioner. Allt annat vore fel!

VOK-DAMER I ÖSTERGARNNS MARATON

av Gunnar Alvaeus

Inte alla VOK-are orienterar! Det finns de som, på annat sätt, gör heroiska insatser. Två VOK-damer, tillika tandsköterskor och arbetskamrater på Folktandvården i Visby, sprang den 4 juli Östergarnns Maraton. Som jag hoppas framgår av bilden, var de inte heller alltför tagna av de 4,2 milen.

Jag måste dock tillstå att Anitas danssteg på den efterföljande festen med "**Smaklösa**" var något stela. Nästa år vill **Anita Alvaeus** och **Ylva Jacobsson**, som sprang sitt 17:e (!) maratonlopp, ha sällskap av fler VOK-damer!

nya

Citerat ur Postens Personaltidning:

Sport:

SOLIG CYKELFEST PÅ GOTLAND

"Det blev succé", säger **Rolf Pettersson**, Posten IF i Visby. Där avgjordes nyligen Postmästerskapen på cykel. Drygt 1100 personer deltog. Det är nästan dubbelt så många som året innan.

Det finns olika teorier om varför det blev rekorddeltagande i årets upplaga av cykeltävlingen. En teori är att cykelsporten är på frammarsch i landet. "Vi tror mer på att det var Gotland som lockade hit så många deltagare. Folk ville komma hit och njuta av vår vackra ö", säger Rolf Pettersson. Hur det än må vara är arrangörerna imponerade över antalet deltagare. De hade räknat med fem, sex hundra personer. "Tävlingen gick över förväntan bra. Dessutom var det bra väder".

"Klirr i kassan" gav VOK:s medverkan i årets Post-SM på cykel. Roligt hade de också, **Bosse Magnusson** och **Svisse Uddin!** Vadå? VOK ute och cyklar...?

VOK-ARE FUNKTIONERADE I POST-SM PÅ CYKEL

av Björn Fransson

Mycket har jag upplevt och ännu mycket mer ska jag tydligen få uppleva som medlem och intresserad funktionär i VOK! Inte nog med att klubben är igång med aktiviteter av eget slag i princip året runt, nu söker man sig också in på nya områden, där klubbens överlägsna organisationsförmåga och goda tillgång på duktiga och villiga medlemmar, firar triumfer och ger gott "klirr i kassan"!

Mycket ska VOK-are vara med om...

Ena gången gäller det korvförsäljning på tävlingen för cyklar med motorer (den årliga Endurotävlingen), en annan gång ställer VOK-arna upp och säljer godis på rytartävling för fordon med havremotorer (Fårösund) och en tredje gång är det VOK-hamburgeria till folk med sångarambitioner (Körfestivalen). Men inte nog med det: Hela bandet av vältrimmade (i alla fall när det gäller organisation) VOK-arrangörer jobbade helhelg i september med att se till att Sveriges alla brevbärare och andra "postisar" kunde genomföra sitt "Post-SM på cykel" med framgång.

VOK hade hand om det mesta

VOK hade hand om allting på start – och målplatsen, inklusive flagghissning, startprocedurer, tidtagning, resultatgivning, "speakeri", försäljning och faktiskt också, genom **Sven Larsson**, några trumpetfanfarer under prisutdelningarna. Chef för hela den delen var utbildningskommitténs **Stefan Hellström** (i det civila anställd på fastighetskontorets teknikavdelning), som skötte sin första stora VOK-uppgift med bravur, liksom den ständigt närvarande **Sören Thulin**, som såg till att alla prylar fanns på plats. Naturligtvis var det VOK-are även i de största sammanhangen. De

pensionerade ex-postiljonerna **Rolf Pettersson** och **Uno Johnsson** hade ansvaret som tävlingsledare respektive chef för resor, mat och logi till alla de tävlande. Den senare lär även ha hållit ett strålande välkomsttal på den kamratfest som begicks på lördagskvällen och som troligen reducerade antalet startande till "dagen-efter"-stafetten väsentligt.

Förstärkaren började ryka

Strålande sol och nästan somrigt väder gjorde det hela till en stor fest, där även alla funktionerande VOK-are kunde gotta sig och känna gemenskap. Vad gjorde det sedan att inte allting fungerade som det skulle, som t ex **Sven Larssons** trumpet, som inte ville spela de toner den gode Sven tänkt sig, eller förstärkaren till högtalaranläggningen, som började ryka och lukta bränt och slutligen fick pensioneras och ersättas med en ännu äldre, fast fungerande? Och inte kunde väl VOK-gänget på "målrakan", med ordföranden **Bosse Magnusson** i spetsen, veta att en kille, som kom sakta släntrande in i mål med punktering, faktiskt tillhörde ett lag med tätkänning i stafetten? Detta föranledde protester ända in i det sista, innan man kunde ena sig om prislistans utseende.

Cyklist med balansproblem

När jag gav upp för dagen hade inte riktigt alla kommit i mål ännu. Man väntade på en dam, "som brukar vara sen, men som alltid är med, och som aldrig ger upp förrän hon fullföljt de femtio kilometrarna". Jag mötte henne på cykelbanan (var annars?) utanför Västerhejde skola, cirka 4 km från mål. På stora vägen sniglade en gul post- och tillika följebil stannande och ibland inväntande och i stort sett på tomgång fram. Damen hade det minimum av fart som behövs för att en cyklist över huvudtaget skall kunna hålla balansen och inte ramla omkull av sig själv. Men hon såg glad ut – och tacka för det! Ingen fick njuta så länge av den gotländska naturen och dess höstfärger som hon. Men frågan är om hon inte hoppade över stafetten dagen därpå...

FJÄLLORIENTERING I LJUNGDALEN

av Gunnar Alvaeus

Efter ett års uppehåll på arbetet med 3-dagars förra året, var det åter dags att dra till fjälls för att delta i 1998 års upplaga av den klassiska fjällorienteringen. För mig är detta en av årets höjdpunkter och jag såg verkligen fram emot det.

Rolf Malmros och **Gunnar Alvaeus** var med i en av årets verkliga höjdpunkter - Fjäll-OL i Ljungdalen.

Fjäll-OL är en patrulltävling, där man springer två tillsammans i tre etapper/dagar. Eftersom orienteringsmomentet aldrig varit min starka sida, var jag tacksam för att **Rolf Malmros** ställde upp vid min sida. Jag var helt lugn, men hade packat ned kompassen – för syns skull! Löpmässigt hade jag förberett mig genom att förlägga mina träningspass till Östergarnslandets sandstränder och strandängar. Man får liksom den där "myrkänslan", när man vid varje steg sjunker ned en bit.

Hade eget träningsläger

Vi var i år två lag från Gotland. Förutom Rolf och övertecknad ställde **Magnus Gadefors** och **Jonny Bergman** upp i den öppna klassen. De förbereder sig nog för att i nästa år tävla i den tuffa H21-klassen, där cirka 2,5 mil per dag skall avverkas i den starkt kuperade Åreterrängen. Även Jonnys sambo, **Camilla**, var med som supporter, men hon bedrev också ett eget "träningsläger" med cykling och löpning.

Vi nöjde oss med våtsockor

I år var tävlingen förlagd till den förhållandevis snällare terrängen runt Ljungdalen i Härjedalen. Vad som mest oroade oss var rapporten om det ihärdiga regnandet i fjällvärlden. Vi övervägde starkt att packa ned flytvästar, men avstod. Det skulle kanske bli lite klumpigt, trots allt. Vi nöjde oss med våtsockor.

Resan började inte bra. Hela natten innan hade det varit blåsigt och när jag stod och väntade på Rolf och Magnus hade jag mina förningar om inställd katamarantur. Mycket riktigt - vi fick bokas om till M/S Tjelvar en timme senare. Kraftigt försenade kom Rolf och jag till Funäsdalen, där vi skulle bo. De andra skulle komma dagen efter.

Regnade från morgon till kväll

Dagen före tävlingen regnade det från morgon till kväll. Trots detta for vi till Ljungdalen för en kortare fjällpromenad och för att bekanta oss med området. För första gången fick jag då åka den beräknade vägen över Flaturet, denna märk-

INNEHÅLL INNEHÅLL INNEHÅLL INNEHÅLL INNEHÅLL INNEHÅLL

SKRIVARGLÄDJE!

På grund av bidrags- och tidsbrist måste redaktionen ställa in **SVETTBLADETS** augustinumner. Det tar vi igen "med råge" nu - hela 32 sidor - flest i vår kära klubbtidnings historia! Hela **25 st** har bidragit med sitt skrivande - vilken skrivarglädje! Så här hittar du i bladet:

liga högfjällsplatå, där sikten vid fint väder är nästan obegränsad åt alla håll. Den platsen är värd ett besök. Vintertid händer det dock att vägen är avstängd på grund av stora snömängder och drivbildning.

En mycket trivsamtävling

När tävlingen började återsåg vi många "gamla bekanta". De flesta som har börjat fortsätter år efter år och man utbyter erfarenheter från olika tävlingar, då man ibland gemensamt stretar upp för fjällsluttningarna. En mycket trivsamtävling, åtminstone för oss som inte räknar med att komma på prispallen. Man hinner till och med betrakta alla hundratals renar man möter, morsa, på fjälllämmel och fundera över vad det var för en ovanlig fågel man såg. Vädret, som vi oroat oss för, var inget problem. Sista dagen sken solen så att det nästan var för varmt. Vätska fanns det dock överallt i fjällbäckarna, kallt och gott.

Vi unnade oss var sin jättepizza!

Efter dessa tre dagar stod Jonny och Magnus som segrare i den öppna klassen och blev intervjuade av lokalpressen. Rolf och jag hamnade något längre ner i resultatlistan, men var nöjda efter bra orientering över de 47 kilometrarna. På kvällen efter tävlingen sista dagen, unnade vi oss därför en jättepizza och en stor stark - eller var det två? - på Veras Krog. Nu kom problemet. Vi hade en lång uppförsbacke till stugan och det gillade inte benen. Vi missade halva Sportspegeln, men sedan sov vi gott!

Sid 2: Ordföranden har ordet
Sid 3: VOK-Profilerna
Sid 4: VOK:s damer gjorde det
Sid 5: OL-året 1998. Maraton
Sid 6: Solig cykelfest. Post-SM
Sid 7: Fjällorientering
Sid 9: Enduro-året
Sid 10: Österåkerkavlen

**ENDURO-ÅRET DÅ
PYTTIPANNAN
TOG SLUT!**

av Swisse

Det här årets Enduro inramades av sol, och för första gången i vår endurotid gick "Pytt-i-pannan" åt som smör. Redan på fredagen, när vi bara sålde fika och smörgås, gick det bra.

Detta är ett perfekt arrangemang!

Under lördagens frukost märkte vi att ryktet om **Iris'** gröt spritt sig. Under resten av dagen var det en jämn ström av pytt - och kaffekunder. Det hände att det från "**Brickgruppen**" kom utrop såsom: "**Kris!**", men allt löpte mycket bra. Eller som norrmannen uttryckte det: "**Detta är ett perfekt arrangemang!**". Om han sedan jämförde oss med Lillehammer, förtäljer inte historien.

Pytten är slut! Vad göra?

Cirka kl 1530 skedde det historiska ögonblicket: "**Pytten är slut!**" Vad göra? Jo, eftersom samarbetet är gott och målet gemensamt, så slussade vi de hungriga vidare till **Hamburgerian**, där pyttbiljett byttes till dubbelhamburgare och banan. Och inga sura miner för detta byte fanns att se.

Vi vill tacka alla som hjälpte oss med att även i år se till att vi fixade ett "utmärkt

INNEHÅLL INNEHÅLL INNEHÅLL INNEHÅLL INNEHÅLL INNEHÅLL

Sid 14: Vi sprang också!
Sid 15: Cup till 13 i Liseberg
Sid 16: Inlines-Orientering
Sid 17: Inlines-OL? VOK-lotteriet
Sid 18: Ett år som banläggare
Sid 20: 25-manna
Sid 21: Slugger-VM
Sid 22: Julle - nygamal mästare
Sid 23: Natt-OL med X och Y
Sid 25: Årets häftigaste - 10-mila

arrangemang". Från smörgåsberedare och pyttstekare till brickplockare, pyttuppösare, rödbettsserverare, inkasserare, kaffeförsäljare, servicepersonal och uppässare - och till er som tog över i gaskammaren efter vår utarmning!

BEUNDRARBREV

Brevet nedan kommer från en tacksam GGN-gäst. Tyvärr var vi tvungna att skriva ut det på "data", eftersom kopian inte blev så bra i tryck. **Micke** är tio år och var helt tagen av hamburgarna, som enligt honom var mycket, mycket godare än de han ätit på McDonalds i Stockholm. "*Skriv det på en lapp, så ska jag se till att de som har hand om det får veta det*", lovade jag.

"Jag tycker att era hamurgare på GGN är godare än på Mc" - **Micke**

Sid 26: Detta förb-de skidåkande
Sid 27: Ski Convention-98
Sid 28: VOK-Familjen Uddin-Westfält
Sid 31: SM-Gotland 1999
Sid 32: Vad vet du om VOK?

Tack, tack, tack till alla!

Hela redaktionsfamiljen Fransson önskar alla en God Jul och ett Gott Nytt VOK-År 1999!

nya

MED VOK TILL ÖSTERÅKERKAVEL UR ANNANS SYNVINKEL...

av gästskribenten, just din, **Andreas Mattsson**

Jag ska börja med att hoppas, att DU som var med, eller har anknytning till någon av de underbara människor, som deltog i resan, URSÄKTAR mig för att jag kanske inriktar denna artikel på prestationerna i H20- klassen och därmed undgår de ack så lika viktiga prestationerna i alla andras deltagande!

Du, som i egenskap av medlem i VOK, gammal eller ung, läser detta kåseri undrar säkert hur i hela fridens namn en liten jöns i grön Raukendress kunde halka in på en helg i 08-regionen för att deltagande i Österåkerkaveln?

Ett slags framtida kavel-satsning

Efter en sommar, då man förmodligen, samt förhoppningsvis, skaffat sig ett gott anseende via såväl **Aina** som **Gurli** och alla er andra inom eder orangeprydda klubb, blev man på ett glatt och positivt vis involverad i en slags framtida kavel-satsning på någon konstig "Österåkerkavel" i Stockholmstrakten. Tankegångarna var många, men anbudet var helt klart bland de mer frestande. Ett klingande "Ja" låg givetvis på läppen.

Så kom hösten, man började skolan och den gotländska orienteringssäsongen tog sitt anspråk i allas våra liv. Men hela tiden fanns det ett ljus, utöver de vanliga, i framtiden, och då menar jag inte det röda ljuset - julen. Så, efter att från en klasskompis ha mottagit en lapp, som gått via mångas fuktiga händer via allas våran **Rasmus (Gustafsson)**, mottog jag det glädjande meddelandet att avresan skulle komma att äga rum på lördagen.

Vår gästskribent, **Andreas Mattsson**, syns här mitt i skaran av VOK-are vid Österåkerkaveln. Han har lovat/ hotat med att ställa upp i nästa år också!

Omfattande deltagarlista

Deltagarlistan var omfattande, en del var nya namn och många som man tidigare endast gått omkring på tävlingsplatser runt om på Gotland och tittat snett på. Då visste jag inte att den här helgen skulle mitt liv förändras. Tidigt den 3 oktober, en kylslagen lördagsmorgon, då Visby låg i dvala, var dagen då en hop av **Visborgs OK:s** resultat av ungdomsverksamheten och **Andreas Mattsson**, resultatet av hans egen ungdomsverksamhet, skulle lämna ön för alltid eller för att återkomma på måndag morgon.

Mystiska, okända och udda kortspel

Den alltid lika brunrostadnyanserade gotlandsbåten, med den rödmålade skorstenen med stort G, skulle ta oss över mot nya höjder i 08-regionens bländande skogar. Intrycken var många, atmosfären annorlunda mot mina tidigare erfarenheter från andra resor med olika klubbar, läger, skolresor o s v... Helt klart en ny erfarenhet att lira mystiska, okända och allmänt udda kortspel, sällskapslekar och tidsfördriv med dessa människor.

UNGDOMS-VOK UNGDOMS-VOK UNGDOMS-VOK UNGDOMS-VOK

Är det nåt ställe i denna värld då vi människor verkligen kommer varandra in på skinnet är det på gotlandsbåten. På en gotlandsbåt får vi en helt annan syn, vi får reda på egenskaper vi inte visste tidigare och vi utbyter livserfarenheter på ett effektivare sätt än någon annanstans i vår värld. Jag fick nu känslan av att de som jag hade allra närmast till, allas vår **Anders Nilsson**, allas vår **Christer Hörlin** och allas eder **Helge Fransson** var och är lagda åt spelfanatikerhållet. Och då syftar jag på olika typer av spel och liknande dobbelaktiviteter. Intrycken har fortfarande inte smält in och Ni får givetvis rätta mig om jag skulle ha fel (det händer!).

Efter fem timmars samvaro med dessa underbara människor, och då syftar jag givetvis inte bara på ovanstående pojkar alt. grabbar, utan även på alla andra färgsprakande människor som var med på denna resa, nådde vi vårt etappmål - Nynäshamn.

Bäverövning

Efter en enkel avstickare till Globen, med dess mångkulturella utbud av mat (dvs McDonald's), tar vi oss ut till klubbstugan (OK Ravinens), som alla VOK-are kan utan och innan, för att delta i helgens första riktigt fysiskt krävande övning. För oss, som sägs vara lite mer avancerade i vårt orienteringsutövande (Helge, Marcus, Christer, Anders och jag?), väntade en

"Att resa" är viktigt för VOK-ungdomarna - att resa skärmtält är väl inte så roligt, men tillhör de gemensamma angelägenheterna.

stillsam "Bäverövning". En enklare beskrivning av denna övning för en utomstående, kan vara att den här är såväl fysiskt som psykiskt krävande, men går egentligen ut på att man i patrull ska ta sig runt en bana med kontrollföremål.

Vistelsen får oanade konsekvenser

Det vi inte visste var att vår vistelse i Nacka friluftsområde skulle få oanade konsekvenser för vårt framtida leverne. Vi kände oss absolut inte ensamma i denna väldiga skog med enorma bergstoppar, vars utsikt var svindlande, ty vi kunde se den vitaste golfbollen av dem alla - Globen.

I skogen fanns alla typer av friluftsmäniskor representerade, fotbollsgolfare, fågelskådare, bärplockare och svamp-plockare. Skogen innehöll även backar, som fick mjölksyran att nå oanade höjder, och blöta sankmarker, som raskt surade ner Anders' finfina joggingskor av modell vit (?). Efter många svett droppar, några nya hål i mina röd-blåa tights och lite blodskvätt från Christer nådde vi tids nog tillbaka.

Burkenstämning

Kvällens aktivitet bestod av den traditionellt obligatoriska, och sedan många generationer tillbaka populära, leken "Burken". Vad vi inte visste, var att den här kvällen skulle komma att ge oss alla ett minne för livet. Mörkret tilltog och för att skapa den rätta "burkenstämningen"

släckte vi ner stugan, begränsade utomhusbelysningen med sopsäckar, Helge och andra redskap. Sedan tilltog leken med ficklampor.

Laila Freivalds var inte där...

I en annan ända av skogen fanns det två stycken, högst förvirrade och misslyckade skinheads, som fått ett ryck och tagit några AK4:or och dylikt. Då rikslarm utfärdats, eftersom man ansett att dessa män utgjort ett hot mot **Laila Freivalds**, var allmänhetens och polisens bevakning på området totalt. Hela landets blickar var på denna skog och just där befann sig en stor del av Visborgs OK:s ungdomar, inklusive Andreas Mattsson, och lekte burken - med ficklampor...

Utgången förstår vem som helst. Grannarna ringer polisen, polisen ringer stugfogden och stugfogden kommer på besök till vår enkla boning. En omtumlande upplevelse, som satte andra tankar i våra ungdomshuvuden än den simulation av det perfekta loppet som borde vara den första.

Först på plats

Tro det eller ej, vi vaknar även på söndagen. Vi sätter oss med sömndruckna ögon i våra vita, skimrande minibussar, av tyskt ursprung och åker med utsikt över Riddarfjärd, Stadshus och vita väglinjer mot Åkersberga, där vårt mål för dagen var utplacerat. Först på plats var vi på denna gigantiska asfaltsbelagda parkering och först var vi att sätta upp klubb-tält och klubbvimpel på det lika gigantiska, gräsbelagda TC:t och först var vi att hämta ut våra klubbkuvert hos den alltid lika leende tävlingsvärdinnan.

Byta tröjor var ett taktiskt drag

Inför starten i H20 gjorde vi inom laget ett taktiskt drag. Vi bytte tröjor. För att förvilla våra motståndare, samt för att värma Anders Nilssons gåslika arm, bytte jag och han tröjor med varandra. Detta fick till följd att denne på första sträckan kunde skymtas i trendigt mörkgröna nylonbyxor med icke matchande grön-grå tröja, märkt

"OK Rauken, Slite" på dess rygg. Detta taktiska drag visade sig även vara ett vinnande drag. Till den brantbelägna publikkontrollen kunde vi till vår stora förtjusning se den alltid lika spänstige Anders komma med i tätklungan i det cirka 25 lag starka fältet.

Tre av dem som var med och ordnade **SLUGGER-VM** på försommaren: Fr v: **Anna, Ida** och **Helge**.

Frustrerande parallellfel

En alltid lika laddad Christer kunde sedan med spänstiga steg ta över kaveln och dra i väg uppför den snedvridna backen upp till den hägrande startpunkten. Christer, med kraftfulla steg, säker blick och mittbenan i mitten, gjorde ett bra lopp och kunde till vårt jubel växla vidare till Helge. Helge, på tredje sträckan, visade sig tyvärr inte hålla hela vägen runt. Han sa i efterhandssnacket att han gjort det alltid lika frustrerande felet, med namnet "parallellfel".

Kamouflagetajts

Sådant kostar tid för vem som helst, och efter lång och noggrann uppvärmning, kunde JAG, iklädd VOK:s sommartröja och färgsprakande kamouflage-tajts ge mig ut på fjärde sträckan. Backarna tog ut sin rätt i benen och efter att fått, vad jag kallar det hjärnsläpp, på ett par ställen på banan, kom jag i mål på en tid som jag inte är helt nöjd med. Tyvärr måste jag säga att jag inte undvek omstarten för Markus på 5:e och sista sträckan. Marcus blev därmed tvungen

att ge sig ut med en liten grupp av löpare och det taktiska rävspel, som utspelar sig då, är alltid lika svårt att anpassa sin löpning till.

Vissa föredrog mammas mat...

Hur som helst, alla kom i mål, alla var glada och givetvis kunde vi lämna tävlingsområdet och parkeringen sist av alla ekipage! Våra tankar var nu på annan plats, på Kinaresturangen på Södermalm där ex-VOK-aren, med namnet jag aldrig kan dra mig till minnes, hade ett långbord reserverat för oss alla... Tyvärr fanns det pojkar bland oss som föredrog "mammans mat", vilket man kunde finna rakt över gatan, framför kulinariska anrättningar ifrån Asien, vilket var något vi andra fick finna oss i.

En härlig eftermiddag, med många härliga anrättningar, gav tillbaka allt vi förlorat under våra motionspass under helgen, och vi kunde mätta och belättna vända tillbaka till klubbstugan med ett stopp för "M.M" - livsmedelsaffären, av modellen "Större än störst". Kvällen fördrevs med lämpliga aktiviteter såsom kartläsning, kartdiskussioner, karttjabbel, Burken, vila, m.m.

Hem med rostprydd båt

När solen försvunnit ur vår fastlandstillvaro, och vi ätit oss mätta på frukostrester, gav vi oss i väg till samma rostprydda gotlandsbåt med rödsmyckad skorsten med stort G på, för att inta våra hägrande sängar i A-hyttens rike. För oss alla, utom för Helge, förstås. Helge, allas vår hjälte, sov givetvis på golvet på alla andras sovsäckar.

Sömndrucket Visby en måndagsmorgon

Resan avslutades som den började, i ett sömndrucket Visby, strax efter sex på morgontimmen. I det tillstånd man är klockan sex en måndagsmorgon, är man mycket tankspridd, så tankspridd att även jag kan glömma en grön sovsäck. På ryktes vägar hör jag nu att allas vår Aina har den, men sant är att historien ej är till ända.

Nu ställer jag mig till förfogande för nästa års Österåkerkavel. Ett år av träning banar vägen till 1999 års 31:a upplaga av Österåkerkaveln. Tack VOK, för att jag fick vara med och skriva historia i den 30:e Österåkerkaveln, och i polisjakt med hela Sverige under helgen den 3-4 oktober 1998. [andreas@mattsson.fsn.net]

Den här bilden hör egentligen till artikeln om "**Cup till 13**", men där fick den inte rum **Linnea Uddin** o. **Kajsa Ekvall** är det som roar sig på Liseberg.

VI SPRANG OCKSÅ ÖSTERÅKERSKAVLE

av Lisa Rondahl, Elena Berg - Österdahl och Linnea Gustafsson

Samling i Visby hamn kl. 6.15. Med MS Visby tog vi oss över havet till Nynäs-hamn. Vi åkte in till Globen i Stockholm City och åt på Mac Donald's.

Runt, blått och växer i skogen

Efter det fortsatte vi till OK Ravinens klubbstuga, där vi skulle bo. Först flyttade vi bord och stolar och bråkade om sovplatser. När alla hade fått en plats, så gav vi oss ut på en träningsbana. Det fanns tre olika banor. En för de allra yngsta, en för oss sådär mellangamla och en för "elitgrabbarna" i H20. Banorna kanske inte var så mycket av intresse, men det fanns något som var lite intressantare! Det är runt, blått och växer i skogen. Om du kan lista ut vad det är, stoppa svaret i ett kuvert, och skicka det till någon av oss. Glöm inte att märka kuvertet med "blåbär".

Det sprang omkring vapenrånare i vår skog

När alla hade duschat, gick vi ut och lekte "Mörkburken". Efter c:a 1,5 timme kom en kille från klubben och bad oss gå in. Varför? Jo, för alla som inte vet det, ligger stugan i Nacka-området och i samma skog fanns två vapenrånare, som stulit 11 AK5:or och hotat sina kamrater. Vi hade täckt över de annars ständigt lysande ytterlamporna och sprang omkring med ficklampor, så vi måste väl medge att det såg konstigt ut. Vi gick alltså in och lade oss och natten förflöt lugnt. Vi gick upp i gryningen. Ute var det rimfrost och svin-kallt. Man snubblade nästan på gräs-stråna.

Vem går upp i gryningen för att få komma för tidigt?

Vi kom självklart först till TC, omåttligt irriterande! Ingen går väl upp i gryningen för att komma för tidigt?! Det skall väl

bara vara gotlänningar, som kan "råka" göra så?! Till slut fick i alla fall **Anders** starta för H20-laget, **Linnea U** för D14-laget och **Kajsa** för H12-laget. Sen fick **Linnea G** springa i väg på andra sträckan för D14-laget och **Jakob**, **Sofia** och **Lisa** för H12-laget.

På plats i Österåker: **Jakob Magnusson**, **Sofia Uddin** och **Adam Hallström**.

Sist ut från TC också!

Till slut fick också **Elena** och **Adam** springa i väg på sina sista-sträckor. D14-laget slutade på 16:de plats av 23 lag, H12-laget på 37:de av 51 lag och H20-laget på 24:de av 24 lag. Sist, men inte minst, måste vi nämna **Anna**, som tyvärr fick felstämplat på sin öppenbana. Och som de gotlänningar vi är, var vi också sist ifrån TC. Alla gjorde i alla fall en bra insats, både löpare och ledare, och kul var det, så det var verkligen en lyckad helg!!

Nattorientering...

är inte en sport allenast.

Det är nödvändigt att kunna orientera sig i det mörker som alltid omger oss.

Mörkret är vårt första och sista hem. Det hårbärgerar den ensamhet vi måste ha kontakt med för att kunna älska och arbeta.

Ur pjäs av Kristina Lugn

"CUP TILL 13" PÅ LISEBERGS NÖJESFÄLT

av Linnéa Uddin

På Sveriges nationaldag den 6 juni flaggade man på hela ringmuren. Då sprang vi en parkorientering i Östergravar, som hette "Cup till 13", som jag vann, före **Kajsa Ekvall**, som blev tvåa. Priset var en resa till Liseberg i augusti. Kajsa flög dit med sin mamma (se nedan!) medan jag åkte båt med hela familjen.

Fick bo på Skatås

Pappa och **Sofia** bodde på vandrarhem, medan mamma och jag fick på ett jättefint friluftsområde i Göteborg, som heter Skatås. Där bodde också de flesta av de andra deltagarna. **Christian Liljegren**, Bro OK och **Andreas Davidsson**, VIF Gute var också med.

På lördagsmorgonen åkte vi med spårvagn till Liseberg redan klockan 9. Vi samlades mellan ingången till Liseberg och restaurang Rondo, där det fanns omklädningsrum och duschar. Vi fick inte gå in i parken, utan måste vänta utanför i nästan två timmar. Sedan blev det en kort genomgång och gemensam promenad innan starten.

Startade från ett podium

Kl 11.30 gick första start. Det var väldigt pirrigt att stå och vänta. När det blev min tur att gå in, fick jag en ranglibricka och sedan gå vidare i kön. Jag fick gå upp på ett podium, varifrån starten gick. Jag fick min karta och var snart på väg mellan hus, folk och karuseller. Det gick väldigt fort, eftersom 1 cm på kartan var 30 meter i verkligheten. Det gick inte så bra, utan jag hamnade på 26:e plats av 34 st.

Middag med världseliten

Efter prisutdelningen fick vi var sitt åkpass och fick åka på vad vi ville fram till kl

17.30. Då hade vi gemensam middag med "Park World Tour"-eliten, som också hade tävling där på lördagen. Under deras tävling vräkte regnet ned utan uppehåll under tre timmar! Vi blev genomblöta, men som tur var, hade vi ombyte till mid-dagen. Efter denna fortsatte vi våra strapatser på Liseberg. De roligaste karusellerna var Stora berg- och dal-banan, Colorado, Flumride, Simulature och Spökhuset.

FINAL GÖTEBORG

Klockan 23.30 gav vi upp och åkte hem till Skatås, där de flesta redan sov. Det var första gången jag var på Liseberg, men det ska inte bli den sista.

JAG VAR OCKSÅ MED I "CUP TILL 13"

av Kajsa Ekvall

Jag blev tvåa i Östergravar i en parkorientering, för de som är under 13 år. Därför fick jag representera Gotland i "Cup till 13", organiserad av Svenska orienteringsförbundet, på Liseberg.

Före tävlingen fick alla 64 deltagarna gå en kartpromenad för att vi skulle vänja oss vid den nya miljön och kartan över nöjesparken. Tjejerna startade först, med en minuts mellanrum. Banan var kort med 13 kontroller. Jag sprang runt på 13,42 min - inte tillräckligt bra tid för någon topplacering.

Det var bara att åka på!

Eftermiddagen var det bara att "åka på"! Vi fick var sitt åkpass som pris och det utnyttjades väl. Efter några timmar var det dags att byta kläder, för vi skulle gå på middagsbankett ihop med världseliten i orientering. Då kunde vi också passa på att få autografer. Resten av kvällen utnyttjade vi åkpassen igen.

Det var en lång och bra dag på Liseberg - 14 timmar, varav 10 i regn! Hoppas jag får en chans att åka dit igen i nästa år! **nya**

LISEBERG

INLINES-ORIENTERING

av Anders Ohlsson

Vi är några VOK-are som under ett halv-års tid arbetat med att anordna en ny variant av och ett komplement till den traditionella orienteringen.

"Men vad är nu detta?", undrar säkert många. "Inlines-åkningen har kommit för att stanna. Allt fler skaffar sig Inlines, så varför inte ordna en tävling på Inlines, som är anpassad till orientering?", tänkte vi. Tanken är att ordna en inlines-orientering, anpassad till dagens ungdomar och utförd i organiserade former.

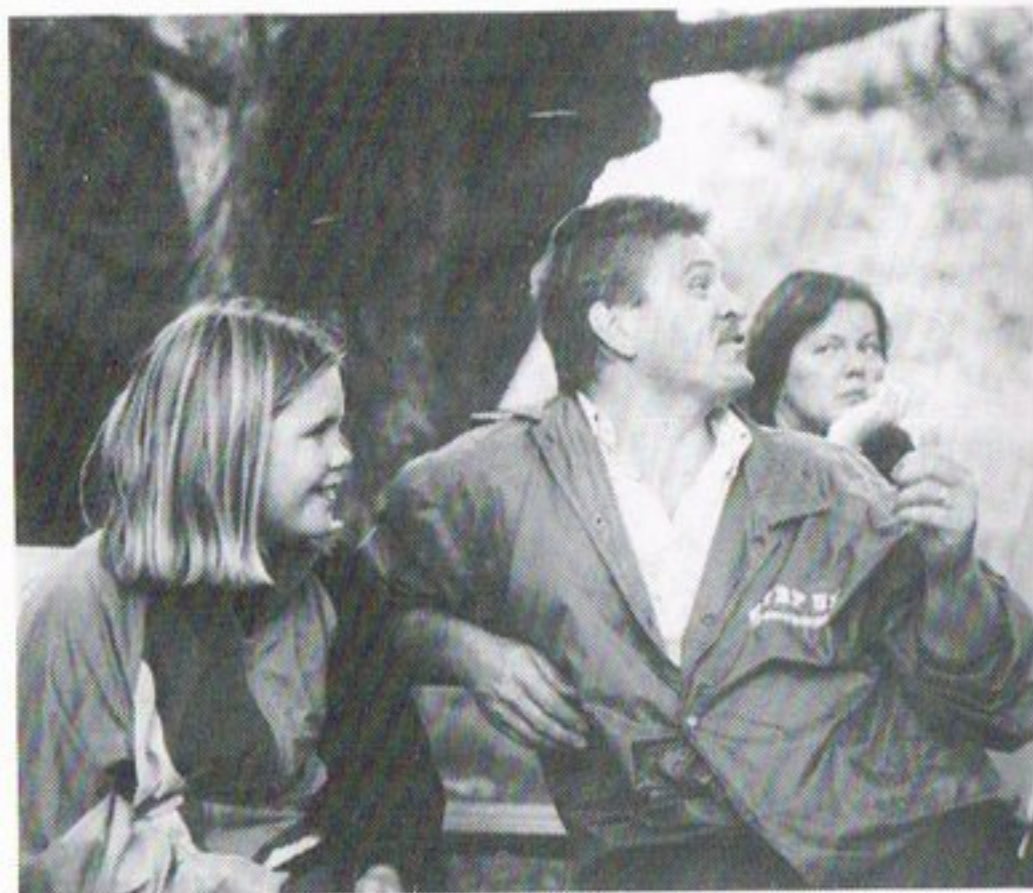
Roligt förarbete

Det har varit ett roligt förarbete och vi mötte bara på positiva personer, när vi var ute och sökte efter sponsorer till projektet. **Team Sportia** och **Mac Donald's** ställde direkt upp som sponsorer och datum för tävlingen spikades till den 3 oktober. Tre stycken banor lades - en lång, s k elit, en mellan- och en nybörjarbana. Ansökan om tillstånd för genomförande av tävlingen lämnades in.

Världspremiär för Inlines-OL

Gatukontoret tog kontakt per telefon med ansvarig för tävlingen, eftersom det här med Inlines-orientering var nytt för dem - och det var för oss också! Det var "världspremiär", kan man kanske säga. Vi gjorde en överenskommelse med ansvarig på Gatukontoret, om att innan beslut fattades, skulle vi tillsammans lösa de problem som kunde uppstå på vissa trafikerade sträckor, som omfattade bansträckor.

Arbetet fortlöpte. Utformningen av annonsering gjordes och kontakter med tid-

"Tummen upp för **Inlines-OL**", tycker **Anders Ohlsson** och dottern **Therese** ser ut att hålla med?

ningarna togs. Så kom ett telefonsamtal från Polisen om att den, tillsammans med Gatukontoret, beslutat om att inte ge tillstånd till att utföra denna form av tävling. Orsaken till att inte ge tillstånd hänvisar de till att det är en trafikfara att skicka ut tävlande inlines-åkare på allmänna vägar, även om det är gång- och cykelvägar.

Inget tillstånd - ingen tävling

Först lovar de att ta kontakt, innan beslut tas, och sedan fattar de ett beslut utan att vi har någon som helst chans att yttra oss. Man kan inte bli annat än förbannad över beslutsfattarnas oprofessionella sätt att yttra sig i denna fråga. Inget tillstånd ingen tävling! Men skam den som ger sig, vi kommer igen! Vi satsar med nya friska krafter på att genomföra Inlines-orienteringen under våren 1999. Så håll ut och lägg er i träning under vintern. Vi syns på Inlines i vår i stället.

Hälsningar från Inlines-gruppen:

Ida Bengtsson
Carina Pettersson
Linda Österdahl
Hasse Mellqvist
Per-Erik Pettersson
Anders Ohlsson

INLINES-OL?

Chefen för Gatukontorets trafik- och parkavdelning, **Göran Lindström**, har givits möjlighet att svara direkt här i **SVETT-BLADET**.

I min yrkesutövning som chef för gatukontorets trafik- och parkavdelning har jag som en av mina arbetsuppgifter att svara för trafiksäkerheten på kommunens vägnät. Jag har även delegation på att upplåta allmän platsmark, vilken omfattar i huvudsak gator, vägar och parker inom planlagda områden. Det är i den funktionen som jag har varit delaktig i handläggningen av tillståndsprövningen för att få arrangera tävlingen.

Ärendet bereds av trafikingenjören

Skall en idrottstävling ordnas inom planlagda områden måste tillstånd för detta sökas hos polisen. Så har skett i det här fallet med inlines-OL. Polisen har, som brukligt är när det är frågan om begagnande av allmän platsmark, översänt ansökan till gatukontoret för yttrande. Ärendet bereds hos oss av vår trafikingenjör och redovisas mig för beslut.

Polisen skall pröva ansökan

Vid beredning av ärendet konstaterade trafikingenjören och jag att ordnande av inlines-OL är att hänföra till offentliga tillställningar i enlighet med ordningslagen. Det är polisen som skall pröva ansökan och vi var tveksamma om vi överhuvudtaget skulle yttra oss i ärendet. Vi kom dock fram till att vi skulle redovisa gatukontorets synpunkter på en tävling av det här slaget. Samtidigt var vi, samtliga som arbetar med trafiksäkerhetsfrågor inom avdelningen, eniga om att erforderlig säkerhet för varken de tävlande eller för övriga trafikanter kan upprätthållas vid den här typen av tävling. Dessa synpunkter redovisade vi i vårt yttrande och rekommenderade polisen att avslå ansökan.

Måste tillbakavisa kritiken

Jag måste med bestämdhet tillbakavisa kritiken från Inline-gruppen, som framför följande påstående: "beslutsfattarnas oprofessionella sätt att yttra sig i denna fråga". Ärendet har handlagts ytterst omsorgsfullt. Det har varit omfattande diskussioner inom gatukontoret och samråd mellan polis och gatukontor, innan vi kom fram till vårt ställningstagande. Det är som jag anger, polisen som beslutar i ett sådant här ärende och om den innan beslut togs borde ha samrått med föreningen har jag ingen anledning att ha synpunkter på.

Som medlem i föreningen är det av naturliga skäl inte roligt att behöva redovisa synpunkter som är i strid med föreningens. Samtidigt kan jag inte göra avkall på de krav jag har från min arbetsgivare eller föreslå saker som strider mot min yrkes-heder.

VOK-LOTTERIET

Projektledare: **Berith Hallgren**

Tel/Fax: **21 89 97**

April:

Barbro Håkansson

Maj:

Alice Karlsson

Juni:

Gudrun Hellgren

Juli:

Herbert Nilsson

Augusti:

Göthe Dahlberg

September:

Johan Hörlin

Oktober:

Göran Fredriksson

November:

Jan-Erik Edmark

Kom till Luciafesten, så får du reda på om du vunnit i december eller någon av högvinsterna!

VOK ÄR SUNT - ÅRET RUNT!

nya

ETT ÅR SOM BANLÄGGARE

av Torbjörn Spång och Nils Hallgren

Sommaren 1997 frågade **Kaj Wirén** oss om vi kunde vara banläggare på Lång-DM, som skulle gå den 20 september 1998. Vi hade tidigare jobbat tillsammans med banläggning och haft ett trevligt samarbete, så vi tog därför på oss uppdraget. Tävlingsplaneringen var planerad på Bräntingskartan, där Torbjörn förut varit banläggare. Och så var det mer än ett år tills tävlingen skulle gå av stapeln så det var gott om tid.

Berith och **Nisse Hallgren** är ute och rekar tillsammans.

Rekade målplatsen först

På en av hösttävlingarna 1997 åkte vi ut till Rute för att reka en målplats. Vi kom så småningom till **Margareta Petterssons** torp, vars potatisåker verkade ha alla förutsättningar att bli ett bra TC. Den var stor nog för både mål och parkering, men ändå med skyddat läge med skog runt omkring. Sedan hände ingenting och ingenting och plötsligt var det april 1998. Telefonkontakt upprättades mellan Torbjörn och Nils. Det var hög tid att börja skissa på bansträckningar

I slutet av april åkte vi ut första gången för att kolla terrängen. Kartan var ju från 1991 och mycket kunde ju ha hänt i skogen under dessa år. Det visade sig att en kraftledning hade tagits bort, oljeborrplatserna var borta, en del stigar var upptrampade och ett hygge hade tillkommit. Men nu var det ju alltför sent att byta karta, så det var bara att fortsätta.

Banförlagen krystades fram

En del banförslag krystades fram i våra stugor under vårkvällarna. Vi har som vanligt den outtalade uppdelningen så att Torbjörn tar hand om de längre banorna och Nils de kortare.

Ganska snart såg vi problem att få ut tillräcklig banlängd på de längsta banorna. Vi såg oss tvungna att ha kartbyte på H-21-banan. Vi hade tänkt att ha en startplats söder om vägen för att de yngsta skulle slippa att korsas vägen.

Men det visade sig att kartan var alltför trång för de längre banorna. Så det blev nödvändigt att hitta en startplats norr om vägen också.

De första markeringarna ute i maj

I mitten av maj var vi så ute en kväll med de första markeringarna. Vi gick på den norra delen, det var torrt och fint i naturen och vårblommorna hade börjat slå ut. Det är många kraftiga lammstängsel på den delen, som skär tvärs över kartan. Vi hittade dock några stättor, som fanns kvar, kanske från någon tidigare orientering.

Inga kufiska bröder i Bräntingsgården
En stor markägare i det här området är Bräntingsgården. Nils hade för sig att det var 2 kufiska bröder som regerade på gården, så det var med en viss spänning vi åkte in på gården för att få lov att springa över deras mark. Döm om vår förvåning när en relativt ung, parant kvinna tog emot oss, presenterade sig som **Maria Karlsson**, ägare till Bräntings. Innan vi

helt framfört vårt ärende hade hon dragit in oss i köket för att bjuda på kaffe. Under en trevlig pratstund gav hon oss tillstånd att springa över hennes marker. Hon såg dock gärna att vi lämnade kvar några stättor (utfört) samt gav henne några kartor (ej utfört). Hon till och med gav oss tips om några stora gläntor där långlöparna kunde få sträcka ut.

Känslan av att gå på helig mark

På ett par ställen mitt i skogen på den norra delen träffade vi på fornlämningar från byggnader. Växtligheten runt dessa gamla boställen består mestadels av lövträd och välformade enesbuskar. Eftersom det är färbete, så finns det nästan ingen sly, och marken är fin som en golfgreen. Vi såg också stenbrott, där de människor som bott här, säkert slitit hårt, långt från ära och redlighet. Man får en känsla av att man går på helig mark, när man kommer hit en vacker vårkväll.

En annan upplevelse var den enorma blomprakt, som vi fick uppleva härute i maj och juli. Luften nästan dallrade av liljekonvaljdoft. Jag har aldrig sett så mycket av dessa blommor någonstans. Vi gick över sankmarker med åtskilliga sorters orkidéer.

Efter diverse ändringar och kompletteringar fick vi bankontrollantens (**Tomas Blomér**) välsignelse, så att vi fick en lugnare period i augusti.

Bankkontrollanten blev inlagd på sjukhus

Så i början av september började vi sätta ut kontrollanordningarna. Vi började så tidigt emedan Nils inte kunde vara med veckan innan tävlingen på grund av utlandsresa. Resan var dock inte föranledd av bristande tillförsikt för banläggningen, som illasinnade rykten förtäljt. Fast man kan ju undra - bankkontrollanten var inlagd på sjukhus när tävlingen gick av stapeln.

Hittade ben efter kungsörn

På tävlingsdagens morgon skall kontrol-

lerna besökas för att allt skall vara OK. När förlöparna sänts iväg gick Torbjörn längs ett lammstängsel för att försäkra sig om att stättorna som ställts ut var förankrade ordentligt. På återvägen hittade **T** en märkring från en stor fågel varav återstod endast ett antal vitnade ben och några fragment av vingpennor. Ringen sändes iväg till Rikshistoriska Museet, dit sådana fynd sänds. Svaret kom efter några veckor och det visade sig vara en kungsörn, som gått sitt öde till mötes i Ruteskogarna. Den var märkt för 13 år sedan! Det kan tilläggas, att en kungsörn kan bli över 30 år gammal.

VOK-arkivet har sina brister, så därför publicerar vi en vintrig bild av en av artikelförfattarna, **Torbjörn Spång**.

Lugnet lägrade sig

Tävlingsdagen var en strålande höstdag, med sol och vindstilla. Lugnet lägrade sig i väntan på förlöpare. **Lena Nyström** kom först och meddelade att hon inte hittade nr 157! Konstigt att den inte fanns! Jag fick åka iväg och kolla. Jodå, den fanns på rätt ställe och allt var frid och fröjd.

Säg det lugn som varar beständigt! Var är startkortet till startplats 2? Jo, **Janne** var något sen ut till Rute, eftersom han fick **nya**

25-MANNALAGET ÖVERTRÄFFADE SIG SJÄLVT

av Stefan Persson, sträcka 5

Som vanligt samlades ett gäng VOK-are i Visby hamn för avresa till och deltagande i den internationella budkavlen "25-manna". Som vanligt var det också på håret att delar av budkavlelaget hann ombord på Gotlandsbolagets nygamla färja Visby. Men det gick bra i år igen (som vanligt)!

Uppladdning med "Godzilla"

Årets upplaga av 25-manna gick av stapeln i skogarna på 11:s övningsområde utanför Kungsängen. Det medförde givetvis att förväntningarna på VOK:s militärer trissades upp, inte minst då på **Johan Hörlin**, som enligt egen utsago, tidigare gjort ett storlopp på en militär natorientering i det aktuella området.

De militanta gjorde också allt för att motsvara förväntningarna. På båten lät sig Hörlin (m.fl.) inspireras av den kraftfulla filmen "Godzilla", medan **Rolf Malmros** finslipade laguppställningen med hjälp av

SLUGGER-VM

av Helge Fransson

approximativa idealtider. På fastlandet laddade **Fredrik Gertsson** upp inför kaveln med ett par nya lysgröna skor, och **Magnus Gadefors** med ett rejält träningsläger i Skövde. **Kaj Wirén** och **Andreas Karlsson**, däremot, behövde ingen speciell uppladdning, eftersom de ändå alltid är taggade till max.

Grände sig för 1½-minutersbom!

VOK och **Andreas Karlsson** inledde kaveln strålände och växlade bara knappa två minuter efter täten. (Militäre landslagsmannen Karlsson grände sig dock över en 1½-minuters bom, vilken spolierade hans möjligheter att växla bland de allra första.)

Debutant gjorde stark insats

De inspirerade VOK-arna fortsatte sedan i stabil stil med att obevekligt trotsa det kyliga duggregnet, med huvudsakligen mycket bra lopp och helt utan djupdykningar. Debutanten **Kenneth Nilsson**, som **Linda Österdahl** värvat över från Roma OK, gjorde en stark insats på 7:e sträckan, något som med säkerhet kommer att resultera i fler budkavleuppdrag i framtiden. På slutsträckan defilerade **Magnus Gadefors** i mål på 156:e plats, VOK:s bästa placering någonsin! Inte långt efter Bro, men långt före Svaide, samt ytterligare dryga hundratalet lag.

Årets alla goda och stabila individuella prestationer resulterade i att **Rolf Malmros** beräknade växeltider kom på skam, något som dock Malmros inte lär gräma sig över alltför länge. Ryktet säger att han redan nu börjat se över de individuella kilometertiderna (åtminstone minus en minut rakt överlag).

På toppen av sin samlade förmåga

Avslutningsvis kan konstateras att om inte laget överträffade sig självt, så gjorde VOK:s 25-manna lag i år i alla fall en riktigt bra prestation på toppen av sin samlade förmåga. Frågan inför nästa år är bara vem som vågar ställa upp, nu när förväntningarna skruvats upp till följd av årets goda resultat?

"Slugger-VM" är en tävling som går ut på att man ska bli så blöt och så trött som möjligt. Därför förläggs banan i en sådan terräng att man korsar flera vattendrag, grönområden m m. Kontrollerna placeras så att man inte kan ta dom utan att bli blöt eller utan ansträngning.

Kontrollplaceringarna kan variera, såsom mitt ute i vätar, uppe i träd, nere i bäckar m m. På kontrolldefinitionen står endast om det är vått eller nära vät o s v. Löparna tror då att kontrollen skall ligga i väten och tittar därför inte upp i trädet. Varje person får företräda ett land och klä sig i egen vald landslagsdress.

Företrädare för Mars och Grönland

Årets första Slugger-VM (man kan kalla det Slugger-KM, eftersom det bara var VOK-are med) avgjordes i de blöta skogarna runt VOK-stugan den 24 maj. De 9 tappra orienterarna gav sig ut på den 4,5 km långa banan med 3 min mellanrum. Några av nationerna som företrädades var Mars, Grönland, USA och Island.

Redan vid tredje kontrollen började utmaningarna, som kom att "skilja agnarna från vetet". Det var nämligen så att **Björn Fransson**, som var testlöpare, hade hittat 3:e kontrollskärmen liggande "på marken" (fast i vattnet!). Han trodde att den skulle ligga där och lät den alltså ligga kvar. Därför såg ¾ av de tävlande den inte och letade och letade.

Hamburgare och bad efteråt

En del hittade den direkt men de andra antingen struntade i den eller bröt. Förutom den incidenten var det inga problem. Vinnare blev **Rasmus Gustafsson** på 54 minuter. När löparna kom i mål fick de hamburgare och åkte sedan till Penninglotteriet för att bada.

Alla tyckte att det var roligt och ville göra om det. Vi planerar just nu att anordna ett Slugger-VM för alla klubbarna på Gotland.

vända på vägen. Han kom ut till TC ca 15 minuter före start! **Gurli** fick springa de 600 metrarna till starten och **Hasse M** hann få sina kort strax innan första start!

Småknattarna hittade inte målet

Vid målet visade sig att småknattarna inte hittade fram genom ris och sly, från sista till mål, så arbete med röjning tog vid i sista minuten. Lugnet återinträder och solen värmer, men då kommer nästa problem: **S-O Ljunggren** kommer med en bit av en märkbricka som vi hängt ut vid en tilltänkt kontrollpunkt, men där fanns inte skärmen! Det var bara att åka ut i skogen och kolla. Det visade sig att märklappen hängt ut i ett tidigare skede, men hängt fel! Ny märklapp hängdes ut och den gamla hängde kvar! Så det kan gå!

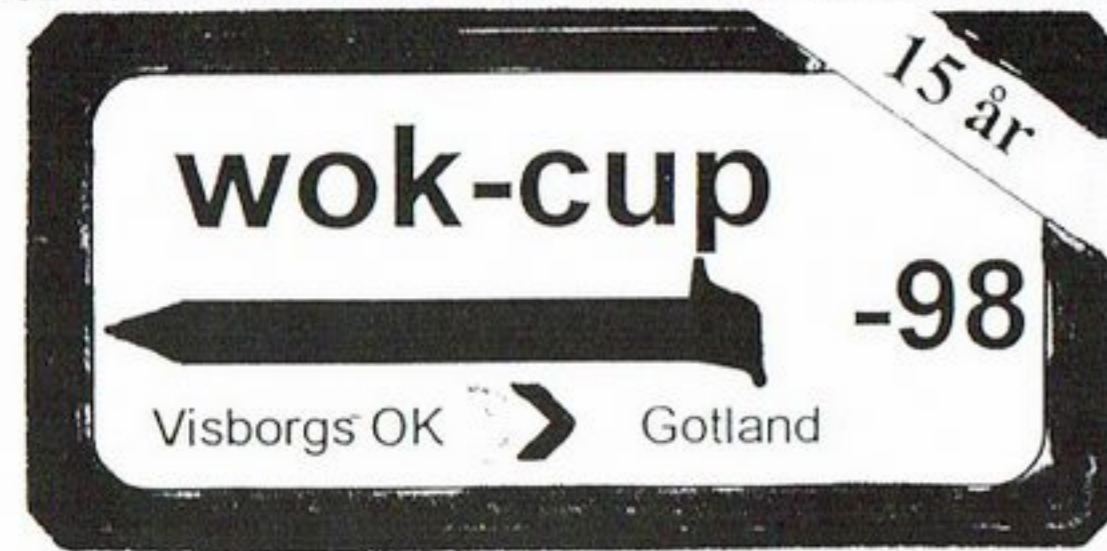
Samtidigt fick jag tillfälle att studera ett antal löpare i kontrollområdet och lyckades skrämra **Folke Lindgren** med min närvaro, gömd bakom en enbuske. Tävlingen genomfördes i god ordning och alla var nöjda - till och med dagens segrare i H21-klassen, som blev **Peter Falk**. Han hade bara synpunkter på bansträckningen och **Madelene Allmungs** tyckte att det saknades vätska för damklassen.

Göran Persson blev utan Nisses röst

När alla deltagare kommit i mål var det dags att hämta in alla skärmar och det tog sin tid. Därför blev **Göran Persson** utan min röst i valet! Jag kom nämligen inte hem förrän kl 21.00 den kvällen.

När jag, Nils, i oktober månad kommit hem efter att ha varit ute och tagit in de sista kontrollerna kändes det nästan vemodigt. Vi har upplevt 3 årstider i Ruteskogen, träffat trevliga människor och kommit nära naturen. Vi har varit bekymrade ibland, irriterade ibland, återfått inspirationen och sett ett fint resultat.

"Orientering är det mest svettdrypande sättet att hitta tillbaka till ett ställe som man aldrig hade behövt lämna!"

JULLE - NYGAMMAL MÄSTARE - I KAVAJ!

av Generalen

En liten dekal med kryptiska upplysningar sätts fast på tävlingsdräkten. En spik, namnet **WOK-cupen**, ett årtal, inramat av klubbfärgerna orange, svart och vitt. En efter en träcklar VOK-gubbarna på sig den lilla lappen och drar sen mer eller mindre sammanbitna mot starten. Söndag efter söndag, år efter år.

Detta år var ett jubileumsdito och den skarpögde kunde på dekalen se informationen "15 år". Otroligt att vi hållit på så länge!

Suverän mästare!

WOK-cupen har haft flera olika segrare och i år vann en som redan har sitt namn ingraverat i den ståtliga pokalen, nämligen **Per-Ulf Dahlström** mest känd under artistnamnet "**Julle**". Med tre segrar och två andraplatser var han helt suverän i årets tävling. Suverän att ställa upp är han också - inte en enda missad tävling av de tio som ingick i cupen!

Jo, förresten, en liten plump blev det i årets rad. Väl inne i värmen i Ex-huset, efter en väl genomförd "**Bysen**", konstaterades att Julle stämplat fel! Detta gjorde att närmaste konkurrenten i år, **Leif Andersson** kunde ta segern och närma sig ledaren. Men när sen Julle slog till igen på **Allklubbars** med ytterligare en seger fick gubbarna ge sig! På den sista deltävlingen, **2-milen**, kunde Julle jogga runt i trygg vetskap att ingen kunde hans slutseger!

2/3 av cupens medlemmar har deltagit i minst 4 deltävlingar. Snittet är på knappt 9 per tävling.

Årets WOK-CUP-vinnare, **Julle Dahlström**, diskuterar kartan med en tidigare vinnare, **Nisse Hallgren**, som nog ägnat sig mest åt banläggning detta år.

Efter det traditionella årsmötet i februari konstaterades att inga nya valts in i cupen. Flera har emellertid stått under observation och jag tror att minst två kommer att erbjudas inträde till säsongen -99.

Ingen grill utan rök!

Vårens vandring slutade, liksom förra årets, vid generalens sommarviste i Lummelunda. Denna gång startade cupparna med damer från stan och gick i underbart väder norrut längs stranden. Väl framme bjöd **Anneli Andersson** på efterlängtat mat från VOK-grillen. Vad som hände när grillen skulle transporteras tillbaka till VOK-stugan är höljt i dimma, eller skulle man kanske säga - i rök! VOK-kärran har upplysningsvis nu ett fräschare golv!

Jubileumsfest

Efter tävlingssäsongens slut bjöds det för tredje året i rad på fest, denna gång vid klubbstugan. Först en Natt-parkavle med finurliga regler, sammanknåpade av generalen och passivmedlemmen **Sören Thulin**. Därefter följde långbastu och supé, som serverades av festmästaren **Anders Olsson**. Det satt inte helt fel! Mat är ändå A och O! Tack A.O! En gäst från passiva listan var specialinbjuden, den mångfaldige vinnaren **B-C Larsson**. Han, liksom övriga tidigare VOK-cupssegrare, fick ta emot miniatyrer av cup-pokalen, något som årets segrare hade ordnat. Fint initiativ, Julle!

Passar härmed också på att tacka vår avgående adjutant "**Robban**" för uppoffrande slit med resultat och pengar!

Väl mött till en ny säsong med VOK-cupen. Och du - triselträna gärna i vinter!

WOK-CUP 1998

Slutresultat

1	Per-Ulf Dahlström	69
2	Leif Andersson	61
3	Robert Gustavsson	60
4	Gunnar Hallström	54
4	Svante Ekvall	54
6	Göthe Dahlberg	49
6	Mats Dahlström	49
8	Sven Persson	46
9	Hasse Matthing	40
10	Lars-Göran Nilsson	33
11	Hans Mellqvist	32
12	Nils Hallgren	30
13	Torbjörn Spång	10
14	Gunnar Alvaeus	6
14	Anders Olsson	6
14	Kjell Rosén	6
17	Göran Lindström	0
17	Sture Karlsson	0

NATT-OL MED WOK-CUP:ARE X OCH Y

av WOK-CUP:are X

Många undrar hur det går till och vad som sker på WOK-CUP:ens tillställningar. Här kommer ett rykande aktuellt reportage från denna ytterst hemliga verksamhet. Årets avslutande begivenhet inleddes med nattorientering och det är från denna, som följande helt autentiska episod är hämtad. För att spara utrymme i denna förnämliga tidning används förkortning av deltagande huvudpersoners namn. De kallas för enkelhets skull "**WOK-CUP:are X**" och "**WOK-CUP:are Y**".

Diskhon var obehagligt nära

VOK-stugan var TC, och hur det hela skulle gå till var omgärdat av stort hemlighetsmakeri. Efter en viss förvirring, framkom dock att det var fråga om lottade tvåmannalag, och att det var en lång och en kort bana per lag med en extra kontroll, som valfri deltagare kunde stämpla. Stämplade kontroller, samt att använda mindre tid än 30 minuter gav poäng, dock gav tid över 30 minuter minuspoäng. Fyndiga deltagare konstaterade att ett varv runt stugan skulle ge 58 poäng, men tävlingsledningen pratade om diskning (diskhon var obehagligt nära) och avstyrde därmed tilltaget.

X och Y kom överens om att besöka alla kontroller och strunta i eventuell minuspoäng på grund av för lång tid. X tar lång bana med extra kontroll och Y kort bana. X och Y startar sist och åser med viss spänning hur lag efter lag försvinner ut i mörkret åt olika håll. När bara ett lag återstår, upptäcker Y att X har lös plastficka för sin definition. "*Den har jag glömt i väskan - jag hämtar den*", säger Y och försvinner.

"K" som i krånglig?

Så är det X och Y:s tur att starta, **nya** har ännu inte kommit tillbaka. X tar defi-

nition, märkt med L, som i lång bana, får karta och konstaterar att en bana är längre (men missar en avgörande detalj: lång bana är märkt med K, som i krånglig?). Nu återstår några sekunder till start och då kommer Y instörtande, starten går. X springer den långa banan till första kontrollen och det går väldigt bra.

Han är nästan ifatt föregående startande, men vad nu då? Fel kodsiffra? Letar en runda i skogen och kommer tillbaka till samma ställe! **DÅ** upptäcker X - fel definition! En lampa till kommer mot kontrollen, men, konstaterar X häpen - det är ju Y, som skulle springa kort bana (märkt med L)! Han har i brådskan vid starten knölat ned definitionen i fickan och den är nu något svårläst.

"Cupparen" ovan, **Hasse Mellquist**, behöver inte alls ha något samband med WOK-Cupparna X och Y i artikeln!

Vem ska byta bana?

En diskussion uppstår i skogen om vem som skall byta bana - första kontrollen till kort bana ligger en kilometer åt andra hållet. Y har nu kommit igång och vill fortsätta på inslagen väg och även ta extrakontrollen, så X springer mot första

kontrollen på kort bana. På vägen dit passeras starten (det har nu gått nio och en halv minut), där en viss förundran uppstår över vägvalet. Var och en förstår nu att X är i tidsnöd, men även den andra första kontrollen går bra. Ny kompassriktning mot andra kontrollen!

När det är hundra meter kvar blinkar en reflex till i helt fel riktning. X fattar ett snabbt beslut och springer bort för att kontrollera, trots vetskapen om att "det där kan ju inte vara min kontroll"! Det är det inte heller. Den är försedd med texten "nitlott". "Korkskalle", tänker X och börjar leta efter den rätta kontrollen, som givetvis ligger i ursprunglig riktning.

Bryta - vad är det?

Längst bort på banan, efter undersökning av flera nitlotter, lyckas nu X med bravaden att vricka foten. (Censuren har här besparat läsarna en del för tryckning olämpliga uttryck). Humöret på X är inte det allra bästa, när han haltar bort mot nästa kontroll: "Bryta - vad är det?" Så småningom kan foten försiktigt joggas igång, och på väg till sista kontrollen kommer plötsligt Y farande. Han har missat en hel del, tappat bort sin definition (vid första kontrollen), struntat i extrakontrollen (klockan började bli mycket redan där) och är nu inte helt säker på vilken stig han befinner sig.

Det vet dock X, som på grund av låg fart är fullständigt säker på detta. Loppet slutförs nu och målgången sker utan missöden. Trevliga kamrater hjälper till med uppmuntrande tillmälen, som t.ex.: "Vi tänkte just gå ut och leta efter er". Y konstaterar dock att man letar inte efter en WOK-CUP:are förrän dagen efter. Om vi vann? Nej, det gjorde vi inte!

Tillstånd att avslöja dessa händelser har personligen inhämtats hos vederbörande församling med självaste Generalen i spetsen.

PERSONLIGT KRING ÅRETS HÄFTIGASTE RACE

av **Hasse Matthing**

Platsen är Rudans friluftsgård i Haninge, några mil söder storstan. Natten mörk, lugn och ännu är det uppehållsväder. Spänd väntan. Gänget är samlat, berett till insats.

1. **Andreas** beredd att ta långa natten, men får ta starten istället. Får vänta 2 min på att få stämpla i början p g a trängsel. Springer mycket bra, placerar VOK på ovanligt bra plats och får lagets bästa km-tid. Eventuellt är detta lopp det sista 10-mila i VOK-färgerna för vår för nuvarande bästa orienterare.

2. Ett tungt pass för **Tobbe** som direkt efter målgång konstaterar: "Jag är tydligen inte är tillräckligt tränad för det här"! Får uppsöka sjukan efter loppet p g a grenrappad näsa. Hade varit värre med rapp i grenen! Ser mest ut som en vikingabärsärk med blod kring skägg och haka!

3. Bra tränad, men en överansträngd hälsena håller på att stoppa **Jonas** tionde 10-mila. Tvingas därför lämna över långa natten. Springer trots skadan mycket bra och tappar endast 5 min till täten, så än sitter takterna i! Kommer med detta upp i samma antal lopp som brorsan **Ola**.

4. **Erik**, för en gångs skull fri från vår-förkylningar, vill i år inte ta starten. Får istället erbjudande om att ta "långa natten", vilket han accepterar utan tvekan. Tufft gjort, Erik! Håller en beräknad tid på 2½ timme så när som på några sekunder. Nöjd, men trött naturligtvis!

5. **Agge** stiger upp tidigt på natten. Väntan på Erik blir lång men efter flera koppar java ger han sig ut i gryningsregnet. Gör ett bra lopp och plockar många värdefulla placeringar.

6. Vet inte om **Nicke** är en morgonmänniska, men det är oftast en morgonsträcka han får ta. Förra gången, 1996, var det lika regnigt för Luleåbon. Går stadigt och håller placeringen. Niklas kan nu räkna in sitt sjätte raka tiomila!

7. **Fredrik Gertsson** är en ny löpare för VOK. Denne lugne smålandskille (ersätter en annan lugn smålänning, **Martin Persson**, som flyttat till Eksjö där han fått jobb). Också fänrik Gertsson smälter väl in i VOK-gänget. Han har sprungit ett par 10-mila för en fastlandsklubb tidigare.

8. **Magnus**, som vanligt glad och positiv, mötte upp med nystukad keps. Förtog sig kanske på vedhuggningen som behövdes i natttältet. Var lite besviken över sin insats. Ingen räknade dock med att han skulle matcha tätens 49 min på sträckan! Kom igen Magnus!

9. Att **Magnus Gadefors** är en duktig löpare är det ingen som betvivlat. Att han nu återigen gör ett bra lopp visar att han troligtvis också kommer att bli en bra orienterare! Laddar inför loppet hemma hos syrran i Stockholm. "Coolt Magnus!"

10. **Stefans** debut i 10-mila har dröjt - alltför länge! Kul att Persson äntligen kommer med i gänget. Löpstark (skidträningen!) som han är, får han förtroendet att ta sista sträckan och mottar efter målgången träbudkavlen. Nöjd efter att ha plockat 16 placeringar i omstarten och placerar därmed VOK på den näst bästa placeringen någonsin!

Reserv på plats, **Peder Welin**, som stöttade kompisarna hela natten och som verkade sugen på att hoppa in om tillfälle getts. Kan denne kock engageras för att utveckla den kulinariska delen?

Ledare på plats (som så många gånger förr): **Rolf Malmros** och **Ing-Mari Bergman**.

Då skulle klassen ut och åka skidor. Det var bara så; skolan var löjeväckande angelägen om att vi skulle få frisk luft och motion, ha en sund kropp i en sund själ, och så vidare. Jag önskade helst få stanna i vårt varma klassrum, men på det örat ville ingen höra.

"Nu ska vi ut i snön! Det ska väl bli härligt?", sa vår lärare entusiastiskt. "Jaaa!", skrek klassen. "Skitgubbe", tänkte jag. Men sa inget, för säkerhets skull.

På våra skidtävlingar kom jag jämt sist. OK, någon enstaka gång kom jag näst sist, men det hände inte ofta. Där kamraterna for fram som vinthundar i spåren knegade jag mig fram med obeskrivlig möda. Få har ansträngt sig mer än jag. Det hjälpte inte ett dugg. "Han är lat; han måste anstränga sig mer", sa läraren strängt. "Hm".

Skolan tog slut, friheten grydde. Nja, inte ännu. Först måste jag göra värnplikten. Där började de med detta förbannade skidåkande igen. "Nu ska vi ut och ta skidmärke", sa löjtnanten livligt. "En härlig dag väntar oss i skogen!"

Mina värnpliktiga kamrater blixtrade iväg mot horisonten och försvann. Jag knegade och baxade mig fram med gallsprängd blodsmak i munnen. Vi skulle åka två evighetslånga varv. När jag äntligen tagit mig runt första varvet satt mina värnpliktiga kamrater i bussen, ombytta och arga.

Argast av alla var löjtnanten. "Vad menar Stugart med att komma först nu?", skrek han. "Jag har ett varv kvar", sa jag. Löjtnanten pekade stumt mot bussen. Det var enda gången jag såg honom totalt tappa målföret.

Efter värnplikten har jag aldrig ens stått på ett par skidor. Och så ska det förbli, om jag får bestämma. Det här med skidåkning får andra syssla med, Gunde och Sixten och allt vad de heter. Jag har viktigare saker att göra.

SKI CONVENTION-98

av Stefan Persson

Efter att ha varit med och bidragit till VOK:s fina insats på 25-manna, avstod jag och **Magnus Gadefors** söndagens kortdistansorientering till förmån för Svenska skidförbundets "Ski Convention 98". Elitmotionärerna Gadefors och Persson deltog i denna säsongsupptakt, som representeranter för Gotlands skidförbund, för att ta del av de senaste rönen inom skidsporten. Tredje gotländske deltagare var **Roger Wickman**, som aldrig tagit ett ordentligt stavtag i hela sitt liv, utan envisas med åka rakt ned för branta backar (ju brantare, desto bättre) utan att ens bemöda sig med att svänga.

Först på agendan - utomhusträning

Efter en kopp morgonkaffe bytte vi om till träningskläder på varsin toalett. Först på agendan stod "Utomhusträning med olika perspektiv för längd och skidororientering" med **Sture Norén** (juniorlandslagstränare i längdskidåkning). Det visade sig bli dels koncentrationskrävande och intellektuellt krävande, dels tidvis mycket ansträngande.

Det hela rörde sig om ett träningskoncept, som innebar varierad konditionsträning (olika aktiviteter under träningspasset), med inslag av olika uppdrag och problemlösning. På så vis sliter träningen mindre på kroppen och blir mer mångsidig, samtidigt som man håller tröttheten borta, genom att hålla huvudet sysselsatt.

Föreläsningdags!

Efter en dusch och en kopp förmiddagskaffe var det föreläsningdags. Gadefors fördjupade sig i problematiken med "Överträning - ett mentalt problem?", medan jag lärde mig mer om "Kombinationsträning - styrka och uthållighet". Sedan blev det mat, kaffe på maten och erfarenhetsutbyte, oss gotlänningar emellan.

VOK-NOTISER

*** Tröstlöst!? ***

"Apropå vintersporter. Det måste vara något av det mest tröstlösa av allt att vara längdskidåkare på Gotland. Så fort den första snön har fallit är stackarna ute i spåren och försöker ordna tävlingar. Häften av dem smälter bort, andra går att genomföra om man inte är rädd för att repa skidorna och några få kanske blir riktigt lyckade. Gillar man skridskor kan man åka två varv runt Svaideväten." (Mats Pettersson i GT)

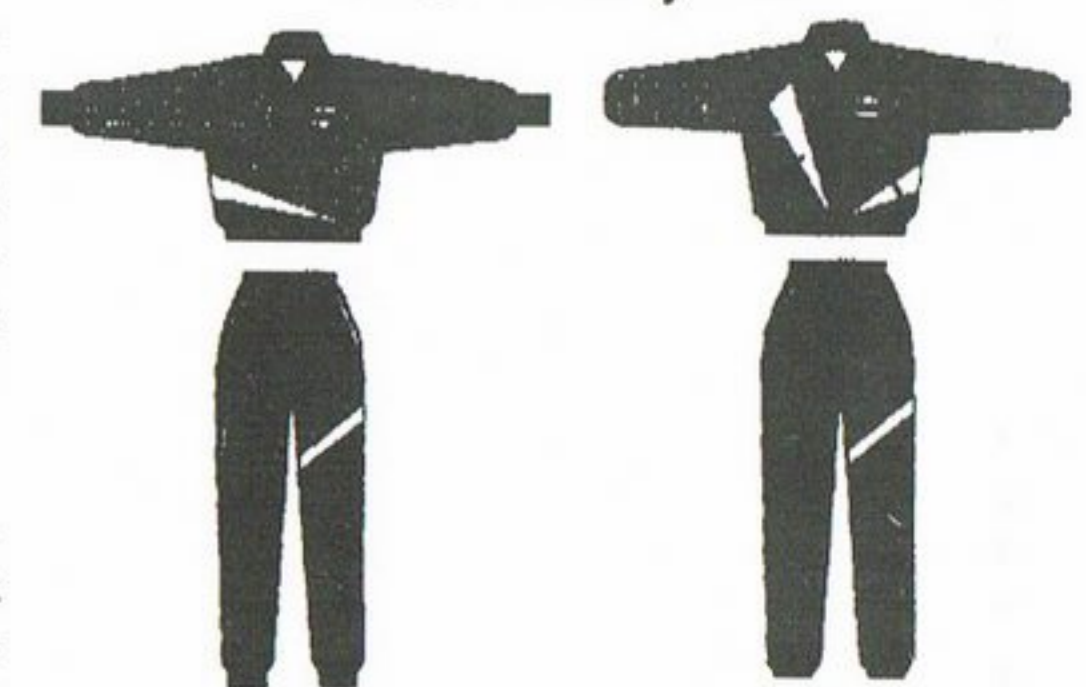
*** Fel på kompassen? ***

Det sägs att **mongolpiplärkan**, som det blev sådant "hallå" om bland ornitologerna, hade fel på kompassen och orienterade sig 180° fel! Vem har inte gjort det, utan att det kommit fastlänningar farande från alla håll och kanter? (BF)

*** Dementi ***

Härmed dementeras att **Sluggo** (se §14 i VOK:s styrelseprotokoll den 4 maj 1998) skulle ha någonting med **Slugger-VM** att göra. Kanske kan han dock lockas med nästa gång, när/om **Lisa** får vara med då.

Julklappstips från VOK-Shopen!

Överdragsoverall, fodrad

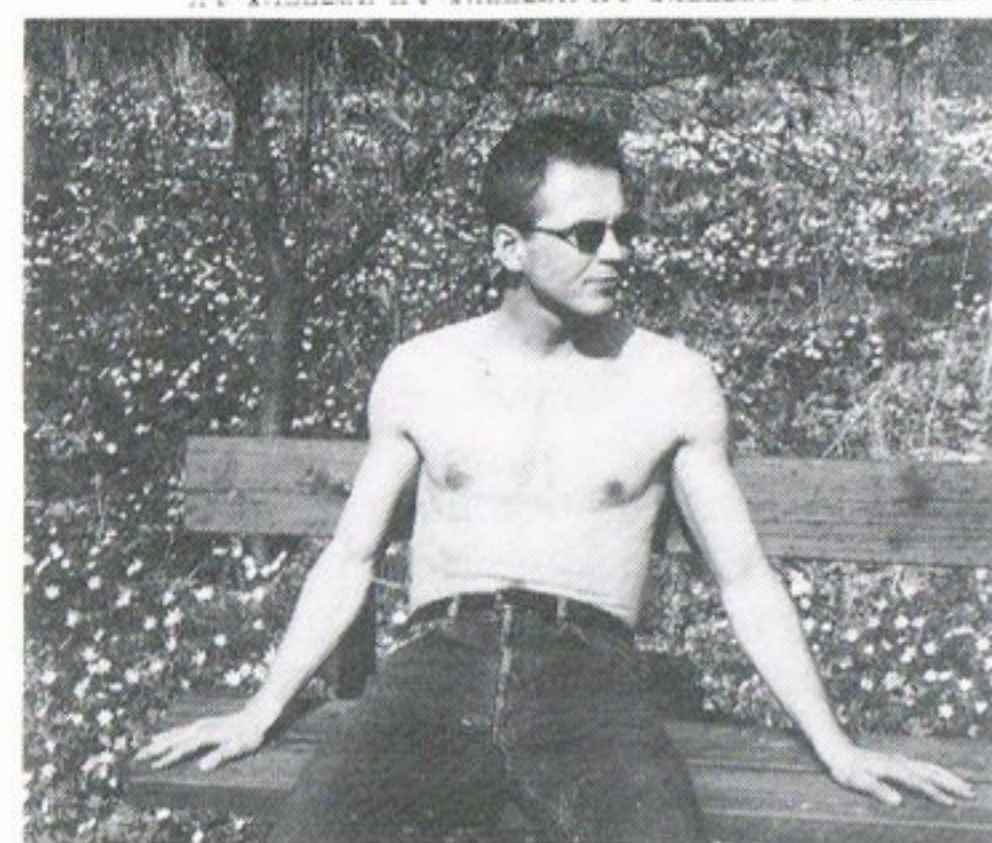
350:-

Vindoverall, ofodrad

250:-

Ring 27 91 42, Birgitta Ekvall

nya

En av de häftigaste 10-milakillarna, **Jonas Matthing**. Han har varit med 10 gånger enligt pappa **Hasses** statistik!

Slutord: En placering mitt i resultatlistan är vad VOK-arna är vana vid. Att de kunde hålla denna plats i årets upplaga, trots den extremt svåra Södertörnsterängen och dåligt väder var en bra prestation. Banläggaren missade idealtiden med 1½ timme vilket säger en del om svårighetsgraden! Kul med ett par debutanter i laget, som numera mest består av ärrade veteraner. Saknar några löpare som säkert skulle kunna vara med och konkurrera om en plats i laget. Hoppas också att ett par av våra yngre egna förmågor är mogna för och vågar ta för sig och ge sig in i hetluften i vårens häftigaste utmaning!

- Vi ses väl till nästa år igen?

DETTA FÖRBANNADE SKIDÅKANDE

Något "skidaktigt" måste vi ha med också i denna utgåva av "Svettbladet", så här kommer denna artikel, hämtad ur DN och skriven av Martin Stugart:

Så fort jag ser snön falla känner jag en klubbig olustkänsla. Det börjar i maggropen och sprider sig sedan runt kroppen. Snö gör mig ursinnig. Faktum är att det alltid varit så. Redan som grabb på 50-talet ogillade jag begreppet snö.

GUNNEL PÅ HEMBESÖK HOS:

VOK-FAMILJEN UDDIN-WESTFÄLT

Den här gången vill jag presentera familjen **Uddin-Westfält**, mamma **Ingela**, pappa **Sven** (eller "Svisse" som han alltid kallas) och döttrarna **Linnea** och **Sofia**.

Ingela är kusin med **Anita**, som under årens lopp presenterat två VOK-are för henne: **Göte Dahlberg** och **Rolf Pettersson**. Ingelas syster är gift med **Sören Thulin**. Sören och "Svisse" har båda varit bagare. Linneas och Sofias kusin heter **Mattias Westfält**... Hänger ni med?

Lillkorpen blev avgörande

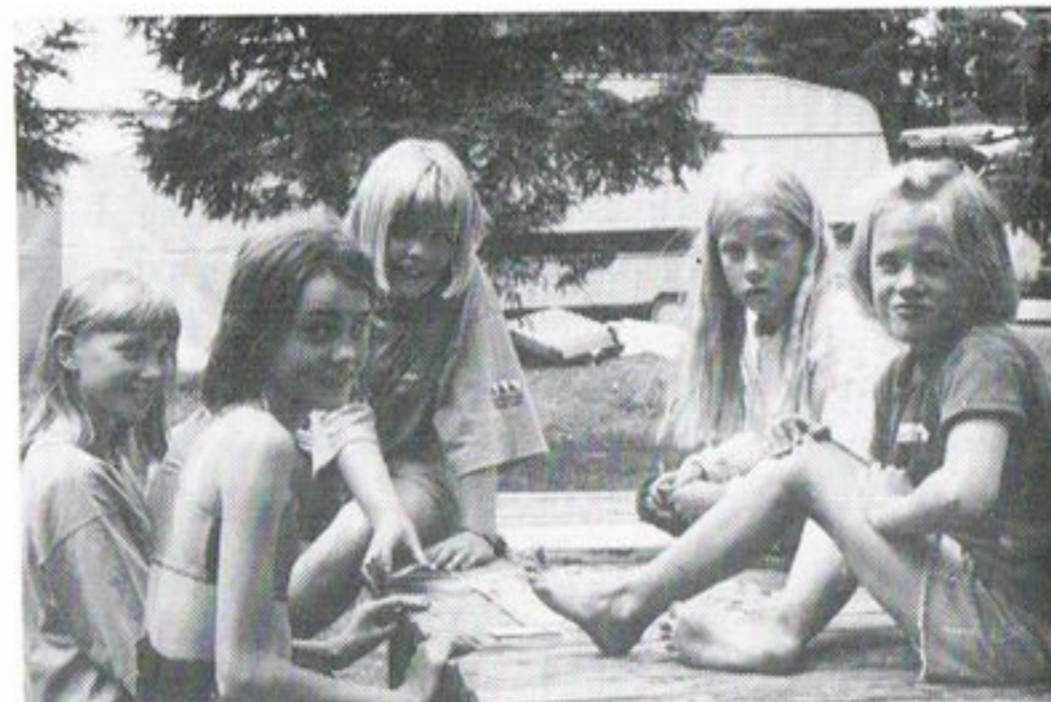
Vägvalet kan ibland tyckas självklart! Det finns så många pusselbitar som går ihop, så att det för en utomstående inte finns den minsta tvekan. Ändå fattas den avgörande biten. För familjen Uddin-Westfält blev det Lillkorpen.

Två av Linneas klasskompisar heter **Elena Österdahl** och **Terese Ohlsson**. För tre år sen sprang de sin första orientering i Lillkorpen, och då föll pusselbiten på plats! Hela familjen följde med ut i skogen och alla har sedan dess funnit sina olika roller i VOK.

Linnea har mycket spring i benen!

Linnea är den som testat många olika saker. Hon spelar piano, sjunger, rider och har också dansat. Nu krockar dansandet med orienteringen och eftersom Linnea har mycket spring i benen väljer hon orientering. Framgångarna har kanske också en viss betydelse. Linnea har redan flera individuella DM-tecken på prishyllan. Hon kan också vara stolt över förstaplatsen i D14 i Budkavle-DM 1998, för hon är, trots allt, bara 13 år.

Själv tycker hon att det största hittills har varit att få representera Gotland i parkorienteringen på Liseberg tidigare i år. Det har hon själv skrivit om på annan plats i det här numret av **Svettbladet**.

I tjejgänget kan vi se **Linnea** tvåa från vänster och **Sofia** tvåa från höger.

Hon är en tävlingsmänniska

Linnea är tävlingsmänniska. Hon berättar att det inte är någon idé att prata med henne, när hon precis kommit i mål. Då har hon ännu fart och fight i kroppen och är ofta arg och stingslig. Det blir bättre om en stund och då finns alltid mamma och pappa där. Ingela och "Svisse" har så smått börjat springa öppna banor, men tiden måste vara anpassad så att någon av dem tar emot flickorna när de kommer i mål. Det tycker de är viktigt.

Sofia kommer med stormsteg

Sofia kommer med stormsteg. Hon är den i familjen som är flitigast med träningen. Det mesta är kul: dans, sång, spela flöjt, "gympa" och, nu senast, rullskidträning en gång i veckan. Lite trist tycker hon det är att det finns så få flickor i hennes ålder (9 år) som tävlar i orientering. Två år i rad har hon vunnit Lillkorpen, senaste gången med knappa 6 sekunder! Det ser ut att finnas fler tjejer på gång. Vi får hoppas att de fortsätter.

Linneorna Uddin och Gustavsson - blir de konkurrenter om GT:s Mästartröja om några år?

Tävlingsinstinkten sitter i generna

För en familj med tävling i generna, är det inte långt till Svenska Spel. Som om det vore en tillfällighet arbetar Ingela där. Men en tillfällighet är det förstås inte. Ingela vet vad hon vill som coach och säljledare på försäljningsavdelningen. Det har varit ett tufft år när Penninglotteriet och Tipstjänst gått ihop. Hon har fått känna av både kulturkrockar manligt - kvinnligt och landsbygd - stad. Nu reser hon mellan de olika kulturerna, som med tiden säkert kommer att överbryggas.

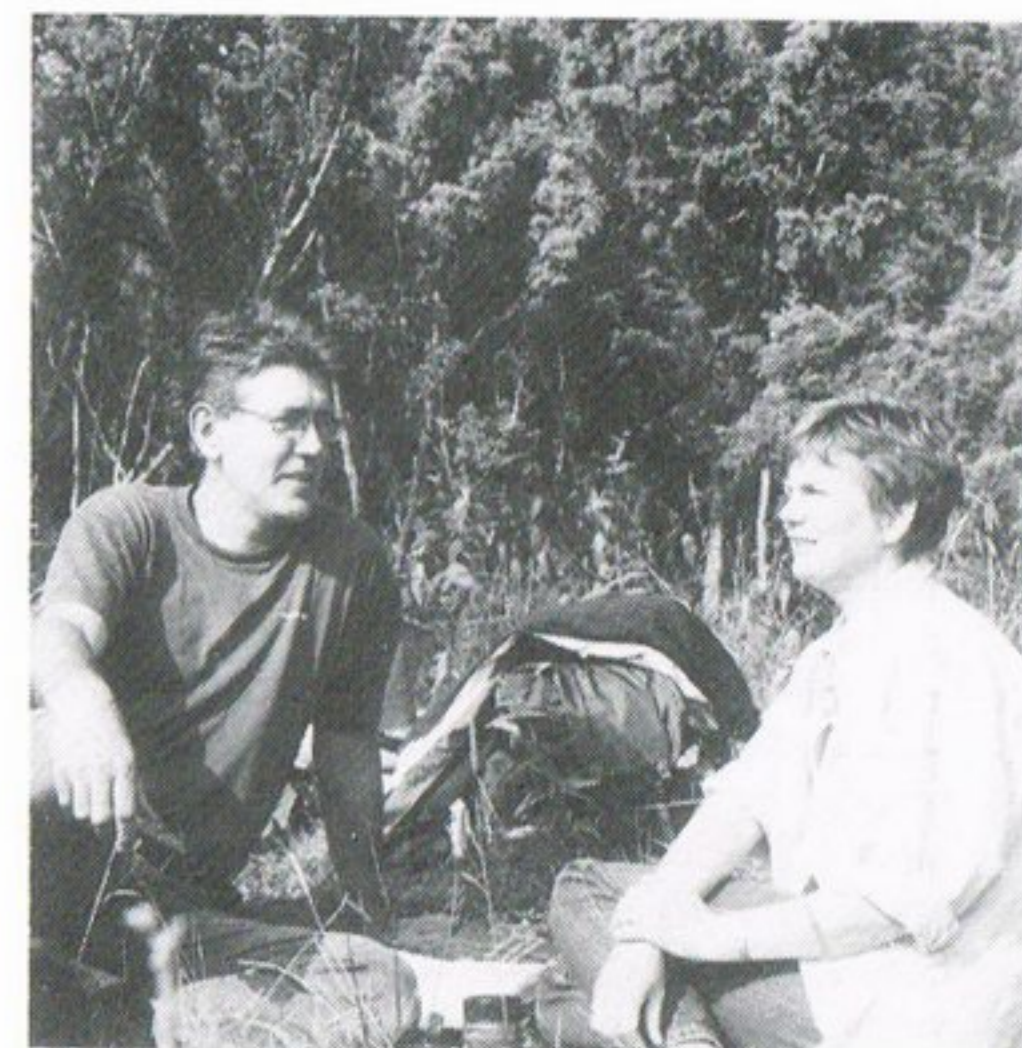
Ingela spelade basket på elitnivå

Ingelas pappa heter **Sven Westfält** och är en känd idrottsprofil på Gotland. Han kom från Härjedalen där familjen numera har kvar en stuga, dit de ofta åker på skidsemester. Både Ingela och "Svisse" har idrottat på elitnivå under många år. Till skillnad från orientering har det alltid funnits en boll med och idrottandet har skett inomhus. Ingela spelade basket i Visby AIK och fick vara med om att föra laget upp i elitserien. Under hennes aktiva tid bildades också en basketsektion på Gotland. Allt detta lade grunden till nuvarande **Visby Ladies**. Nu vill hon

helst vara utomhus så mycket som möjligt och tycker att aktiviteterna i VOK passar bra. Hon springer ibland - i alla fall mer än "Svisse"- och vet att hon klarar Ö2-banorna. Mest av allt uppskattar hon en sport där hela familjen kan vara tillsammans. I en familj, där alla är aktiva, behövs det en sammanhållande pusselbit - det har blivit VOK.

Ligger bakom fester och utflykter

Det är Ingela och "Svisse" som ligger bakom de senaste årens trevliga utflykter och fester i VOK. Nu när de är med i fest- och motionskommittén är det FEST som gäller! De undrar bara varför alla går hem så tidigt från festerna? Inte kan det vara åldern? **Mankan** är ju kvar! Ingela älskar att dansa och har lockat med "Svisse" på både bugg- och salsakurs. Salsakursen pågår för fullt och kräver full koncentration. Det låter som att dansa vals till fyrtakt när de beskriver stegen! Man dansar mycket nära varandra! "Svisse" påstår att det är roligare än orientering. Kanske kan vi förvänta oss en nytändning i framtiden, med dans som största sektion i VOK!

Svisse har minst 15 DM-tecken

"Svisse" och Ingela träffades i gymnasiet i Hallen, med boll som gemensamt intresse.

Medan Ingela spelade basket, lade "Svisse" ner sin kraft och själ i volleyboll. Det har han hållit på med ända till i fjol när ryggen inte orkade. För "Svisse" har det också varit spel på hög nivå. Han har spelat i BBC:s fastlandsserie i många år och har minst 15 DM tecken i volleyboll. "Svisse" tycker att han har tränat jämt. Kanske är han nu lite trött på ordet motion!

Ändå tillstår han att han orienterat några gånger. En gång på en utmaning från **Anders Olsson**. Han tror det var i Stånga - en Ö2-bana. Han kom ifatt Anders vid andra kontrollen och såg Ingela vid sjätte. Ingela kom först i mål, sen kom Sven. Vart Anders tog vägen vet ingen - frågan är om han har kommit i mål än? Det undrar i alla fall "Svisse"!

Siktat in sig på Medeltidsveckan

"Svisse" har varit bagare, men fick, precis som svågern Sören, besvär med mjölkallergi. Han omskolade sig och arbetar nu som tekniker på Eriksson. Arbetet handlar främst om produktion av mobilradiostationer. Just nu går han på högskolan för att kompetenshöja sig inom "matte" och radioteknik.

I en aktiv familj finns det plats för ännu ett intresse. Sven siktar in sig på Medeltidsveckan och har börjat med bågskytte! Kombinationen är inte helt främmande. Vid Gutestugan samsas orienterare och bågskyttar - och i VOK finns det flera medeltidsentusiaster!

Efterlyser för- och eftersnack

Ingela och Sven har som synes stor erfarenhet av mycket. Det är gott att ha dem med i klubben. Själva tycker de, att VOK alltid har varit bra på att ta hand om barnen, och när Mankan kommer och berömmar, då blir barnen stolta. De tycker dock att deras erfarenheter från lag-sport har en del att tillföra VOK. De efterlyser "försnack" och "eftersnack", så som

man gör inom lagsporten och önskar att det skulle finnas även för orienterings-ungdomarna. Gärna någon gammal "räv", som peppar före start och som finns till hands för lite eftersnack, när ungdomarna har kommit från duschen! Många intresserade ungdomar har inte föräldrar som kan coacha dem!

Vi måste samåka mera

Ett annat känt problem är också resorna till orienteringsplatsen. Antingen ska vi ha mer parkorientering eller också organisera samåkningen! Helst båda delarna, förstås! (Problemet med samåkning har påpekats i tidigare familjeintervjuer och det är nu dags att göra allvarliga satsningar från styrelsens sida för att intresserade ungdomar skall ha en chans! Red:s anm)

Chips - en gemensam passion!

Ingela vill slutligen också att kvinnorna - tjejnerna i VOK får en egen cup à la Hasse! Kanske kan det passa som tips till fest- och motionskommittén! Till sist kommer här ett avslöjande om familjen Uddin - Westfält: Den har en stor gemensam passion: CHIPS!

Chips på er!

Till ALLA Gotlands orienterare och orienteringsledare

Dag SM Kortdistans och Budkavle SM 1999

Ja, som Ni säkert vet så arrangerar lilla Gotland två stycken SM-tävlingar 1999. Huvudansvaret för arrangemanget ligger hos Bro OK men i ett tidigt skede enades samtliga klubbar om att detta är ett arrangemang som Vi skall lösa tillsammans och under cirka två år har många ledare från olika klubbar varit inblandade i olika kommittéer vilket fungerar på ett alldeles utmärkt sett.

I organisationstoppen finns en organisationskommitté som är sammanhållande och ansvarig för helheten med bland annat ekonomi och som består av:

Allan Olofson GOF (nyinsatt)

Anders Nilsson, Ove Gardelius, Helene Nilsson Bro OK

Torsten Enström SOK Svaide och Kaj Wirén Visborgs OK

samt Gunilla Pettersson Bro OK som suppleant för ekonomiansvarige Ove.

Arrangemangen kräver ju betydligt mer än en vanlig tävling med exempelvis förläggning, utspisning, transporter, kansli, mediabevakning mm och vi har för avsikt att utnyttja lokaler på MKG till det mesta av detta men troligtvis kommer de cirka 1500 deltagarna att söka förläggning även på andra platser på Gotland.

Under tiden fram till SM-tävlingarna har vi ett flertal andra tävlingar och träningspaket som bland annat syftar till att bereda fastlänningarna möjlighet till förberedelser i den Gotländska terrängen och som vi hoppas skall locka många deltagare till ön.

Vi märkte ju allaredan under sommarpaketet ett markant ökat intresse från vår svenska elit vilket ju är mycket glädjande och vilket förhoppningsvis kommer att väcka nyfikenhet och därmed många nya ungdomar till sporten.

SM-99 har nu bett samtliga klubbar att ställa upp med ett 20-tal funktionärer framförallt under tävlingsdagarna men också några stycken under veckan och kanske veckorna före tävlingarna.

De största problemen som vi har för tillfället är att vi saknar några som vill jobba med press och media samt personal till bemanning av ett kansli som skall växa upp under vårkanten, om Du känner Dig manad så hör av Dig, tack.

Program för vårt SM:

1999-09-17 em	Kort SM kval på Fårö	cirka 1000 deltagare
1999-09-18 fm	Publiktävling på Fårö	? deltagare
1999-09-18	Kort SM final på Fårö	240 deltagare
1999-09-19	Budkavle SM i Hangvar	cirka 1500 deltagare
	Eventuellt Press-SM	

Nu hoppas Vi att Ni alla ställer upp på detta arrangemang så att Gotländsk orientering får en kick in på 2000-talet - Jag tror orienteringen på Gotland behöver detta. Väl mött och hör av Er om Ni vill hjälpa till eller om alla andra frågor inför tävlingarna.

VISBORGS OK

Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG- BREV

32

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

VAD VET DU OM VOK?

av Hasse Matthing

Testa dina kunskaper om klubben genom att besvara följande 1-X-2-frågor

	1	X	2
1 Vilket år bildades VOK?	1942	1945	1947
2 Hur många ordförande har VOK haft? (inklusive nuvarande)	5 st	7 st	9 st
3 Klubben ansvarade för en etapp på 5-dagars -77. Vilken?	etapp 2	etapp 4	etapp 5
4 Hur många tröjmästare har klubben haft?	5 st	7 st	9st
5 Gurli Hörnell-Rondahl har erövrat flest tröjor. Hur många?	3 st	4 st	6 st
6 Jonas Lindgren sensationssegrade i USM på skidor år...?	1981	1982	1983
7 Dahlin är efternamnet på en av VOKs grundare. Förmamnet?	Lennart	Erik	Anders
8 Vilket år startade WOK-cupen?	1984	1986	1988
9 Vem blev WOK-cupens förste segrare?	B-C Larsson	Nisse Hallgren	Julle Dahlström
10 Vad hette stugans förste heltidsanställda vaktmästare?	Stig Falk	Sören Thulin	Gunnar Linder
11 Vilken färg har 5 km-spåret?	blå	röd	gul
12 Hur mycket betalade VOK för sin klubbstuga?	5 000 kr	10 000 kr	15 000 kr
13 Vilket år invigdes bastun?	1962	1967	1975
14 Välkände urvokaren "Mankan" fyller nästa år ...?	75	78	80
15 Flera VOK-ungdomar har gått på idrottsgymnasier. Antal?	5	7	9
16 Han ritade flest kartor på 60 och 70-talet.	-Dahlin	Allan Eriksson	Gert Lundqvist
17 VOK har en ek som vårdträd intill bäcken. Vem skänkte den?	Skogsägarna	Skogskarlarna	Parkförvaltningen
18 10-milalaget innehåller brödrapar. Hur många ?	1 par	2 par	3 par
19 Hur många kartor har klubben producerat senaste deceniet?	4 st	7 st	11 st
20 Endurot är en utmaning för VOK. Hur många år har vi deltagit?	10 år	12 år	14 år

GalinstromsTryckeri

Skriv ner din rad och skicka den till **Hasse Matthing** före nyårsafton 1998 under adress: **Övre Finngränd 9, 621 56 Visby**. De rätta svaren och namnen på pristagarna publiceras i nästa nummer av **Svettbladet**.